

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

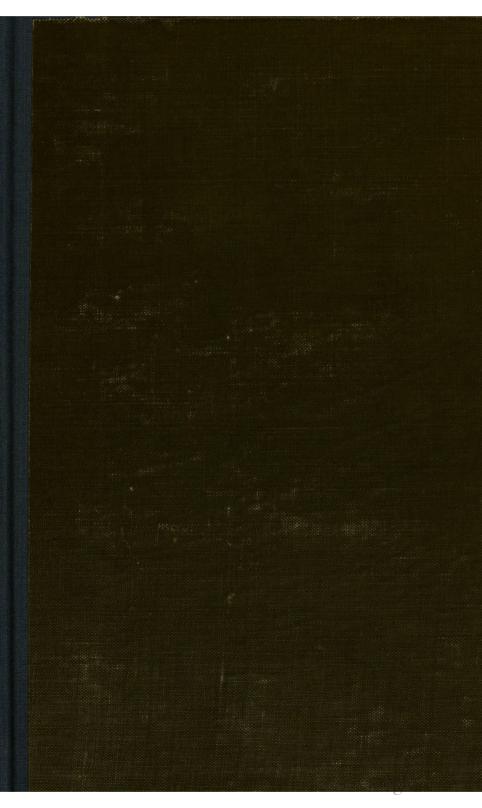
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

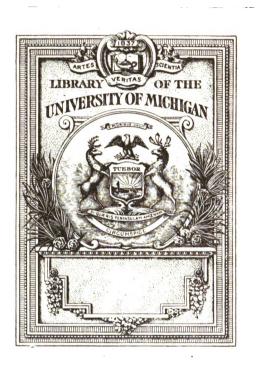
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

353

Poliux, Julius

IULII POLLUCIS O N O M A S T I C O N

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

BEROLINI A. 1846. PROSTAT IN LIBRARIA FRIDERICI NICOLAL 880,3 P78 E42

PRAEFATIO EDITORIS.

Lulium Pollucem sophistam novimus λεξιφάντην, sed eundem rerum multarum, quae iam aliunde disci non possunt, auctorem et magistrum. hunc cum ita editum viderem ut, quanto cum dispendio emeretur, tanto cum taedio legeretur, experiri iuvabat ecquo pacto habilem possem parvoque parabilem reddere. itaque urceus coepit institui: amphorae si quid simile exit, gratiae habendae Viris Illustribus, qui mihi codicum manuscriptorum usum vel impetrarunt vel concesserunt.

habui autem codices Parisienses duo et Palatinum.

Parisiensium praestat (A) qui inter Regios nunc numeratur 2670, antea deinceps fuit n° 5 cto Deccencerx, 86, 2217, 3510; membranaceus ille quidem, foliis 383, altis pollices quinos ferme, latis ternos; quorum secundo legitur, quod Lederlinus in ora primi sui repertum praef. p. 16 posuit, scholion: λοτέον ὅτι — εὐληπτότερον; versibus vicenis singulis; libris transpositis ita ut quintus sexti locum et numerum teneat (f. 233 ρ), sextus

septimi (f. 272 r), septimus quinti (f. 189 r). eximius codex, nec Falckenburgiano nisi ultimis in libris, octavo nono decimo, deterior.

Parisiensis alter (B) et ipse Regius est, 2647, olim Tellerianus Remensis 92 et Reg. 3257 , bombycinus; foliis 123, altis pollices $8\frac{1}{2}$, latis 6; versibus tricenis ternis quaternisve.

Palatinus denique Heidelbergensis (C), n. 375, ab Iungermanno dudum accurate excussus, foliis membranaceis 283, quae alta sunt pollices 11, lata $7\frac{1}{2}$, Pollucem_inter Harpocrationem et Oribasium habet (f. 53—224). desunt folia singula post f. 137, 144, 165, 216, 218; desunt versus aliquot post f. 224.

est ubi ab his et reliquis codicibus destitutus meas secutus sim opiniones. ibi simpliciter, quid vulgo legatur, soleo commemorare.

Scrib. id. Nov. a. 1845.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ.

•

A.

Κομμόδφ Καίσαρι Ιούλιος Πολυδεύκης χαίρειν. ὧ παῖ πατρὸς ἀγαθοῦ, πατρῷόν ἐστί σοι κτῆμα κατ' ἴσον βασιλεία τε καὶ σοφία. τῆς δὲ σοφίας τὸ μέν τι ἐν τῆ τῆς ψυχῆς ἀρετῆ, τὸ δ' ἐν τῷ χρεία τῆς φωνῆς. τῆς μὲν οὖν ἀρετῆς ἔχεις τὸ μάθημα ἐν τῷ πατρί, τῆς δὲ φωνῆς, εἰ μὲν ῆγεν αὐτὸς σχολήν, παρεῖχεν ἄν σοι τὸ ἡμῶν ἐλάχιστα δεῖσθαι, ἐπεὶ δ' ἐκεῖνον ἡ σωτηρία τῆς οἰκου- ² μένης ἀπασχολεῖ, ἔγωγ' οὖν ἔν γέ τί σοι πρὸς εὐγλωττίαν συμβαλοῦμαι. ὀνομαστικὸν μὲν οὖν ἐστὶ τῷ βιβλίφ τὸ ἐπίγραμμα; μηνύει δὲ ὅσα τε συνώνυμα ὡς ὑπαλλάττειν δύνασθαι, καὶ οἶς ἀν ἔκαστα δηλωθείη πεφιλοτίμηται γὰρ οὐ τοσοῦτον εἰς πλῆθος ὁπόσον εἰς κάλλους ἐκλογήν. οὐ μέντοι πάντα τὰ ὀνόματα περιείληφε τουτὶ τὸ βιβλίον σὐδὲ γὰρ ἦν πάντα ῥάδιον ἐνὶ βιβλίφ συλλαβεῖν. ποιήσομαι δὲ τὴν ἀρχὴν ἀφ' ὧν μάλιστα προσήκει τοὺς εὐσεβεῖς, ἀπὸ τῶν θεῶν τὰ δ' ἄλλα ὡς ὰν ἔκαστον ἐπέλθη τάξομεν. ἔρρωσο.

Θεὸς καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες · οὕτω γὰρ 'Ομήρφ δοκεῖ δαί- ε μονας καλεῖν τοὺς θεούς. καὶ Πλάτων δὲ τὸν τοῦ παντὸς κυβερνήτην μέγιστον δαίμονα ἀνόμασεν, ἐπειδὴ τῆς αὐτῆς χρείας τὸ θεῖον καὶ τὸ δαιμόνιον. καὶ τὸ μὲν χωρίον ἐν ε ῷ θεραπεύομεν τὸὺς θεούς, ἱερὸν καὶ νεώς, ἔνθα δὲ καθι-δρύομεν, σηκὸς καὶ τέμενος · οἱ μὲν γὰρ ἀκριβέστεροι σηκὸν τὸν τῶν ἡρώων λέγουσιν, οἱ δὲ ποιηταὶ καὶ τὸν τῶν θεῶν, ὡς οἱ τραγωδοὶ «ἀγνὸν εἰς σηκὸν θεοῦ.» τὸ δὲ πρὸ αὐτοῦ πρόδομος, καὶ τὸ κατόπιν ὀπισθόδομος, καὶ ἡ εἴσοδος προπύλαια. αὐτὰ δὲ ἃ θεραπεύομεν, ἀγάλματα, ξόανα, ἔδη τθεῶν, εἰκάσματα θεῶν, εἰκόνες, μιμήματα, τυπώματα, είδη, ὶδέαι · βρέτας δὲ ἢ δείκηλον οὐκ ἔγωγε προσίεμαι. ἐφ' ὧν

δε θύομεν ἢ πῦρ ἀνακαίομεν, βωμός, θυμιατήριον, εστία ενιοι γὰρ οὕτως ἀνομάκασιν. οὕτω δ' ἄν κυριώτατα καλοίης τὴν ἐν πρυτανείω, ἐφ' ἡς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον ἀνάπτεται. ε ἐσχάρα δ' ὶδικῶς δοκεῖ μὲν ὧδε ὀνομάζεσθαι ἐφ' ἡς τοῖς ἥρωσιν ἀποθύομεν ἔνιοι δὲ τῶν ποιητῶν καὶ τὸν τῶν θεῶν βωμὸν οὕτω κεκλήκασιν.

είη δ' ἂν ὁ μὲν εἴσω περιρραντηρίων τόπος ἔνθεος, ἱερός, καθιερωμένος, καθωσιωμένος, ἀβέβηλος (καίτοι οὐ
πο δέπω ἐντετύχηκα τῷ ὀνόματι), ὁ δ' ἔξω βέβηλος τὸ γὰρ ἀνίερος ἀρμόττοι ἂν μᾶλλον ἐπὶ τῶν οὐ καθαρῶν τόπων.

κὶ μέντοι καί τι χωρίον ἄβατον κἰη τοῦ ἰεροῦ, τοῦτο καὶ ἄδυτον εἴποις ἂν καὶ ἄψαυστον καὶ ἀψαυστούμενον καὶ ἀθέατον καὶ ἀνάκτορον. οἱ δ' ἀνειμένοι θεοῖς τόποι ἄλση τε καὶ τεμένη καὶ ἔρκη, καὶ ὁ περὶ αὐτὰ κύκλος περίβολος.

κὶ δὲ καὶ ἄσυλόν τι εἴη, τοῦτο κρησφύγετον λέγε καὶ φύξιμον καὶ ἰεροὺς ὅρους, ἐντὸς ὧν ἰκέταις ἀσφάλεια. ἡ δ' ἄνετος θεοῖς γῆ ἱερὰ καὶ ὀργάς.

τὸ δὲ οἰχοδομῆσαι νεών λέγοις ἂν καὶ περιβαλέσθαι νεών καὶ έγειραι νεών καὶ άναστησαι νεών καὶ ποιήσασθαι νεών, και νεών έργάσασθαι, και συνθείς νεωποιήσαι. φιλοτιμότερον δὲ καὶ τὸ νεών περιεργάσασθαι τῷ ἀγάλτὸ δὲ ἄγαλμα ίδούσασθαι ἐρεῖς καὶ στήσασθαι, ενστήσασθαι, άναστησαι, καθιδούσαι, εγκαθιδούσασθαι, έγκαθίσαι τῷ νεῷ, έγκαινίσαι τῷ θεῷ, καθοσιῶσαι, χαθιερώσαι, έντεμενίσαι. τὸ δὲ ἔργον ϊδρυσις, χαθιέρωσις, στάσις, ἀνάστασις, καθίδουσις, κατάστασις, καθοσί-12 ωσις. τὰ δὲ ἐναντία ἀνατρέψαι, καθελεῖν, καταβαλεῖν, κατενεγκείν, καθελκύσαι, συγχέαι τὸν κόσμον τοῦ νεώ, καταπρησαι, εμπρησαι, καταφλέξαι, πυρί νειμαι, εκ βάθρων άνασπάσαι, άκρωτηριάσαι. τὸ δὲ ἔργον άνατροπή, καθαίρεσις, αχρωτηριασμός. οἱ δὲ κατασκευάζοντες τοὺς νεώς και τὰ ἀγάλματα τεχνίται, τοὺς μὲν περί τὸν νεών λιθοξόους τε καὶ οἰκοδόμους καὶ τέκτονας είποις άν, φιλοτιμούμενος δέ καὶ νεωποιούς καὶ ίεροποιούς, τούς δέ έπὶ τοῖς ἀγάλμασι γειροτέγνας οὐκ ἀγαλματοποιοὺς μόνον οὐδ' ἀγαλματουργούς, ἀλλὰ καὶ θεοποιούς καὶ θεοπλάστας, 13 ως Αριστοφάνης, ωσπερ την τέχνην αγαλματοποιίαν καὶ άγαλματουργίαν καὶ άγαλματοποιικὴν καὶ θεοποιητικὴν καὶ άγαλματουργικήν, οὐ μὴν καὶ θεοποιίαν δυσχερες γὰρ πρὸς τὴν ἀκοὴν τοὕνομα. τὸ δὲ εργάσασθαι θεὸν ἔστιν εἰπεῖν, καὶ ποιῆσαι, μιμήσασθαι, δεῖξαι, τυπῶσαι σκληρὸν γὰρ τὸ μορφῶσαι. ἀλλὰ καὶ κοιλᾶναι λίθον εἰς θεοῦ μορφὴν καὶ διαγλύψαι καὶ διαρθρῶσαι καὶ διατυπῶσαι καὶ διαξέσαι.

οί δὲ τῶν θεῶν θεραπευταὶ ἱερεῖς, νεωκόροι, ζάκοροι, 14 προφῆται, ὑποφῆται, θύται, τελεσταί, ἱερουργοί, καθάρται, μάντεις, θεομάντεις, χρησμφδοί, χρησμολόγοι, χρησμοδόται, παναγεῖς, πυρφόροι, ὑπηρέται, θεουργοί ποιητικώτερον γὰρ τὸ θυηπόλοι. αἱ δὲ θήλειαι ἱέρειαι, προφήτιδες, καὶ ἔργων μυστικῶν προφάντιδες, καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς τοὺς ἄρρενας κοινά. ἰδίως δὲ ἡ ἐν Δελφοῖς προφῆτις Πυθία.

εὶ δέ που καὶ πνεῦμα εἰη μαντικόν, ὁ μὲν τόπος 15 ένθεος καὶ ἐπίπνους καὶ κάτογος καὶ ἐπιτεθειασμένος καὶ κατειλημμένος εκ θεοῦ, ώσπεο καὶ ὁ χρῶν ἀνήρ· οὖτος δὲ καὶ ἐνθουσιών, καὶ κεκινημένος ἐκ θεοῦ, καὶ ἀναβεβακγευμένος, καὶ πλήρης θεοῦ, καὶ παραλλάττων ἐκ θεοῦ. το δὲ πνευμα είποις αν και ατμόν μαντικόν, και ασθμα δαιμόνιον, καὶ θείαν αὔραν, καὶ ἄνεμον μαντικόν, καὶ φωνήν προαγορευτικήν. τὰ δὲ ἡήματα τῶν τῷ ἀνδρὶ συμβαινόν- 16 των κατασχεθήναι, καταληφθήναι, ενθουσιάσαι, επιθειάσαι, άναβακχεύσαι, πληρωθήναι θεού τὸ γὰρ ἐπιπνευσθήναι κακόφωνον. τὰ δὲ ὀνόματα τοῦ πράγματος κατακωχή, κάθοδος θεοῦ, καταβολή, κατοχή, ἐπιθειασμός, ἐπίπνοια, βαχχεία, χίνησις έχ θεοῦ, χατάληψις, ενθουσιασμός, ὥσπεο καὶ τὰ ἐπιρρήματα ἐνθέως, ἐπίπνως, κατόχως, ἐνθουσιαστιχῶς, θειαστιχῶς, ἐπιτεθειασμένως. τὸ δὲ πᾶν χωρίον μαν- 17 τείον καὶ χρηστήριον καὶ ἀνάκτορον. τὸ δὲ πρᾶγμα χρησμωδησαι καὶ μαντεύσασθαι (ένιοι δὲ τῶν 'Αττικῶν καὶ μαντεῦσαι λέγουσι), ἀνειπεῖν, ἀναφθέγξασθαι, προειπεῖν, προθεσπίσαι (τὸ γὰρ θεσπιωδησαι διθυραμβῶδες), προαγορεύσαι, προμηνῦσαι, προδηλῶσαι, προδιδάξαι, χρησμοδοτῆσαι, χρησμολογῆσαι, ἀνελεῖν, προφητεῦσαι, χρῆσαι. καὶ 18 τὸ μὲν ἔργον μαντεία, χρησμολόγιον, λόγιον, φήμη ἐκ θεοῦ,

^{16 4.} κατοχή A. 5. κατοχή om A.

πρόρρησις, προαγόρευσις, χρησμφόλα, χρησμολογία, ἀνάρρησις, μάντευμα καὶ διαλῦσαι τὰ μεμαντευμένα, τὰ ἀνειρημένα, τὰ κεχρησμένα, τὰ κεχρησμένα, τὰ κεχρησμένα, τὰ προηγορευμένα, τὰ τεθεσπισμένα. ὶδίως δὲ τὸ ἐκ Δελφῶν καλεῖται πυθόχρηστον, καὶ οἱ χρώμενοι θεωροί. ὀνομάζοιτο δ' ἂν καὶ ἡ τέχνη μαντική, προαγορευτική, χρησμολογική. τὸν δὲ χρῶντα καλοίης ἂν προφήτην, μάντιν, χρησμφόόν, χρησμολόγον ποιητῶν τὸ θεσπιφδόν. ἔχοις δ' ἂν εἰπεῖν καθ' ἔτερον είδος χρείας, ἡκεν ἐκ θεοῦ φήμη, ἡκε μάντευμα ἐκ θεοῦ, ἡκε λόγιον, ἐξέπεσε χρησμός, ἡνέχθη μάντευμα, ἀνεῖπεν ὁ θεός, ἀνεῖλεν ὁ θεός, ἀνεφθέγξατο ἀμέτρως, ἐν ἐξαμέτρφ τόνφ, καὶ τὰ τοιαῦτα. οἱς προσθετέον τὸ θεομανεῖν, τὸ θεοκλυτεῖν, θεολογεῖν. Θεόληπτος, φοιβόληπτος, νυμφόληπτος, μουσόληπτος, ἐκ Πανὸς ἢ ἄλλου θεοῦ κάτοχος ἢ κατεχόμενος.

ό μεν τοίνυν θεούς νομίζων ανήρ καλοῖτ' αν εύσε-20 βής, φιλόθεος, ὅσιος, φιλοθύτης, φιλεορταστής, ἱερουργικός, θεών επιμελής, θεοίς ανακείμενος, θειασμώ προσκείμενος, λατοεύων θεοίς, ένθεος, κατάθεος, θεοσεβής. θεολογικός, επιτεθειασμένος, ίερός, καθιερωμένος, θεοφιλής. 21 ὁ δὲ ὑπερτιμῶν δεισιδαίμων καὶ δεισίθεος κωμικόν γὰρ ὁ βλεπεδαίμων. ὁ δὲ ἐναντίος ἄθεος, ἀνίερος, ἀσεβής, δυσσεβής, άθέμιτος, μισόθεος, θεομισής, όλίγωρος θεῶν, νεωτεριστής περί τὸ θεῖον, ἐναγής, ἐξάγιστος, βέβηλος, θεοβλαβής δ γάρ θεοστυγής τραγικόν. ὀνόματα δὲ τοῦ πράγματος έχει μέν εύσέβεια χαὶ ὁσιότης χαὶ θεῶν ἐπιμέλεια χαὶ λατρεία θεῶν καὶ θεοσέβεια (τὸ γὰρ φιλοθεότης βίαιον), 22 ἐνταῦθα δὲ ἀσέβεια καὶ ἀνοσιότης καὶ ὀλιγωρία περὶ τὸ θεῖον καὶ θεοβλάβεια καὶ άθεότης. ἡήματα δὲ εὐσεβεῖν, όσιοῦν, σέβειν, σέβεσθαι, θεοσεβεῖν. τὸ δ' ἐναντίον ἀσεβεῖν μόνον το γάρ ανοσιουργείν προς έτερα. εὶ δὲ καὶ ἐπιρρήματα είη προσθετέον, επί μεν τοῦ εὐσεβοῦς όσίως, ενθέως, φιλοθέως, θεοφιλώς, θεοσεβώς, επί δε τοῦ εναντίου ἀσεβως, δυσσεβως, άνοσίως, άθέως, θεοβλαβως, θεομισως, άθεμίτως.

^{18 2.} καὶ δ. τὰ μ. om A. an καὶ διὰ μετοχῶν? 19 7. ἐμμέτοως Τουρίυs. 21 2. βλεποδαίμων AB.

όνομάσαις δ' αν ίε ρ ο ν άρχαιον, σεμνόν, ξυθεον, θείον, 23 φρικωδες, εκπληκτικόν, άρχαιόπλουτον, παλαιόπλουτον, ζά-πλουτον, μεγαλόπλουτον, βαθύπλουτον, πολύχρυσον, πολυάργυρον, πολυτάλαντον.

θεοὶ ὑπερουράνιοι, ἐνουράνιοι, ἐπουράνιοι, ἐναιθέριοι, ἐναέριοι, ἐπίγειοι οἱ αὐτοὶ καὶ ἐπιχθόνιοι, ἐνάλιοι, θαλάττιοι οἱ αὐτοὶ καὶ ἐνθαλάττιοι, ὑπόγειοι, χθόνιοι καὶ ὑπο- με χθόνιοι καὶ καταχθόνιοι, ἐστιοῦχοι, πολιοῦχοι, πατρῷσι, ξένιοι, φράτριοι, ἀγοραῖοι, ἐπικάρπιοι, στράτιοι, τροπαιοῦχοι, ἱκέσιοι, τρόπαιοι, ἀποτρόπαιοι, λύσιοι, καθάρσιοι, ἀγνῖται, φύξιοι, σωτῆρες, ἀσφάλειοι, παλαμναῖοι, προστρόπαιοι, γενέθλιοι, γαμήλιοι, φυτάλιοι, προτρύγαιοι. τὰ πολλὰ δὲ τούτων ὡς ἴδιά ἐστι τοῦ Διός, ὥσπερ ὁ ὑέτιος καὶ ὁ καταιβάτης, καὶ παρ' Δθηναίοις φράτριος. τὸ γὰρ νεφεληγερέτης καὶ ὅσα τοιαῦτα ἐπὶ τοῦ Διός, ὥσπερ καὶ τὸ ἐννοσίγαιος καὶ τὸ ἐνοσίχθων καὶ τὰ ὅμοια ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος, ποιηταῖς ἀνείσθω.

τὸ δὲ προσιέναι πρὸς τοὺς θεοὺς χαθηράμενον, 25 καθαρεύσαντα, φαιδρυνάμενον, περιρρανάμενον, απορρυψάμενον, απονιψάμενον, άγνεύσαντα, ήγνισμένον, ώσιωμένον, χαθαρώ νώ, ὑπὸ νεουργώ στολή, ὑπὸ νεοπλυνεί ἐσθήτι, προσιέναι θεοίς, πρόσοδον ποιείσθαι πρός τούς θεούς, εύγεσθαι θεοίς, ανατείνειν τας γείρας, εντυγγάνειν θεοίς, προστρέπεσθαι θεούς, κατακαλείν θεούς, άνακαλείν θεούς, 26 αίτειν παρά των θεων τάγαθά, προσφεύγειν θεοίς, ποτνιάσθαι, καταντιβολείν, καθικετεύειν, θύειν θεοίς, ίερουργείν, ιεροποιείν, βουθυτείν, έκατόμβην προσάγειν, θυηπολείν, παιᾶνας ἀσαι, υμνον ἀσαι, ιερῶν προκατάρξασθαι, λιβανωτον καθαγίζειν, θυμιᾶν, ἀρώματα λύειν εν πυρί. τα δε άρωματα καὶ θυμιάματα καλεῖται. Θουκυδίδης δ' αὐτὰ είρημεν άγνα θύματα πρός τα αίμασσοντα και σφαττόμενα. άνατιθείς σμύρναν, λιβανωτόν. ίερεῖα προσάγειν τοῖς βω- 27 μοίς, αιμάσσειν τους βωμούς, δεκάτην αποθύειν, εύχεσθαι κατά βοὸς ἢ ἄλλου του, σπένδειν, κατασπένδειν, ἀναστέφειν, στεφανούν, στεφανώματα προσφέρειν, μυρρίνην στε-

^{25 1.} τὸ δὲ] τὸν δὲ ἱερία ἐρεῖς? 26 1. προτφέπεσθαι ante Hemsterhusium anecdot. I p. 164.

φανωτρίδα, σπείσαι, κατασπείσαι, επισπείσαι, μηρία επιθείναι, οὐλὰς ἐπιβαλεῖν, σπλαγγνεύσασθαι, θυηλήσασθαι, ἱερών προκατάρξασθαι, σπλάγγνων απάρξασθαι, δεκάτην απο-28 θείναι, ανάθημα ποιήσασθαι, αναθείναι εἰς τὸν νεών, τὰ δ' άναθήματα ώς ἐπὶ τὸ πολύ στέφανοι, φιάλαι, ἐκπώματα, θυμιατήρια, χρυσίδες, άργυρίδες, οἰνοχόαι, άμφορίσκοι. ή , δὲ Πυθία καὶ κυισᾶν άγυιὰς ἀνήρει, ἀπαργάς προσενέγκαι, απάργματα προσφέρειν, ψαιστά, πόπανα, όμπην, πελάνους, στεφάνους, πέμματα, στέμματα, θαλλούς, μυρρίνας, ἄνθη. παιανίσαι, παιᾶνα ἄσαι· τὸ γὰρ ὁλολύξαι καὶ ὁλολυγῆ χρή-29 σασθαι επί γυναιχών. τὰ μέντοι πράγματα θυσία, βουθυσία, θυηπολία, κατάκλησις θεων, ανάκλησις, έντευξις, πρόσοδος, ίερουργία, ίεροποιία, ίχετεία, σπονδή. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν βωμων απορρέον πνευμα, κνισα και ατμός. τα δε προσακτέα θύματα ἱερεῖα ἄρτια, ἄτομα, ὁλόκληρα, ὑγιῆ, ἄπηρα, παμμελή, ἀρτιμελή, μη κολοβά μηδὲ ἔμπηρα μηδὲ ήκρωτηριασμένα μηδε διάστροφα. Σόλων δε τα έμπηρα και αφελή ώνόμασε. προσακτέον μέντοι και βούς άζυγας. Ιστέον δ' ότι τα έχ των ίερείων χρέα θεόθυτα χαλείται.

ίνα δὲ καὶ διαναπαύσω σε πρός μικρόν, ἐπεὶ τὸ διδα-30 σκαλικόν είδος αύγμηρον έστι και προσκορές, ούδεν αν κωλύοι προσθείναι καὶ μύθου γλυκύτητα εἰς ψυχαγωγίαν, ὅτι καὶ μηλα θύουσι περὶ Βοιωτίαν Ηρακλεῖ (λέγω δὲ οὐ τὰ πρόβατα τῆ ποιητική φωνή, ἀλλὰ τὰ ἀκρόδουα) ἐκ τοιᾶσδε τῆς αἰτίας. ἐνειστήκει μέν γὰρ ἡ πανήγυρις τοῦ θεοῦ, καὶ κατήπειγε τοῦ θύειν ὁ καιρός, τὸ δὲ ἱερεῖον ἄρα κριὸς ην. καὶ οἱ μὲν ἄγοντες ἄκοντες ἐβράδυνον (ὁ γὰρ ἀσωπὸς πο-31 ταμὸς οὐχ ἦν διαβατός, μέγας ἄφνω ὁνείς), οἱ δ' ἀμφὶ τὸ ίερον παίδες όμου παίζοντες απεπλήρουν της ίερουργίας τον νόμον λαβόντες γάρ μηλον ώραιον κάρφη μεν υπέθεσαν αὐτῷ τέτταψα, δῆθεν τοὺς πόδας, δύο δ' ἐπέθεσαν (τὰ δ' ην τὰ κέρατα), καὶ κατὰ τοὺς ποιητὰς ἀποθύειν έφασαν το μήλον ως πρόβατον. ἡσθηναί τε λέγεται τη θυσία τον Ήρακλέα, και μέχρι τοῦδε παραμένειν τῆς ἱερουργίας τὸν νόμον. καὶ καλείται παρά τοῖς Θηβαίοις ἢ τοῖς Βοιωτοῖς Μήλων ὁ Ἡρακλῆς, τοὔνομα ἐκ τοῦ τρόπου τῆς θυσίας λαβών.

τὰ πρὸ τῶν ἰεμῶν περιρραντήρια, καθαρ μο ί, καθάρ- 32 σεις, καθάρσια, καθαρτήρια, καθάρται. καὶ οἱ τούτοις χρησάμενοι καθαροί, οἱ δ' ἐναντίοι ἀκάθαρτοι. ὥσπερ καὶ τὰ ἐναντία τῶν ἀκαθάρτων, ὁσίως ὡσιωμένως ἀγνῶς ἡγνευμένως ἀγίως προσιόντες, ἀνόσιοι, ἀνίεροι, ἀνάγνως ἀνοσίως ἀκαθάρτως πάντα δρῶντες, μιαροί, παμμίαροι, ἐναγεῖς, ἄγει προσεχόμενοι, μιάσματι ἐνεχόμενοι. καὶ τὰ πράγματα, 33 . τὸ μὲν ἄγιον, καθαρόν, ὅσιον, ἀγνόν, εὐαγές, ἄχραντον, τὸ δ' ἐναντίον ἐναγές, ἐξάγιστον, δυσαγές, μιαρόν, παμμίαρον, μίασμα, μύσος. ἄλλης δὲ χρείας καθήρασθαι, μίασμα ἐκνίψασθαι, ἄγος ἀποπέμψασθαι, μύσος λύσασθαι, ἀπολύσασθαι, ἀποτρίψασθαι, ἀποδιοπομπήσασθαι.

τὰ δὲ πρὸς θυσίαν σχίζαι, σφαγίδες, κοπίδες, πελέκεις, ὀβελοί, λίκνα, κανᾶ, χέρνιβες· τὸ γὰρ πεμπώβολα καὶ οὐλοχύται καὶ τὰ τοιαῦτα ποιητικά.

χαιροὶ δ' ἱεροὶ πανηγύρεις, ἑορταί, ἱερομηνίαι, θεο- 34 φάνια, θεοξένια, μεθέορτοι ἡμέραι κατὰ Αντιφῶντα. καὶ ἄνθρωποι ἑορτασταί, πανηγυρισταί, φιλέορτοι, συνεορτασταί, συμπανηγυρισταί. εἰποις δ' ἂν πανηγύρεις δημοτελεῖς καὶ πάνδημοι καὶ δημόσιαι, καὶ δημοθοινίαι καὶ πανθοινίαι καὶ πανθαισίαι. τὸ δ' ἐν ταῖς εὐωχίαις ἢ κρεανομίαις τὴν πρώτην τῶν μερίδων λαμβάνειν πρωτοθοινία ὀνομάζεται. τὰ δὲ ἡήματα ἐστιᾶσθαι, εὐωχεῖσθαι, πανηγυρίζειν, ἑορτάζειν, συνεστιᾶσθαι, συνευωχεῖσθαι, συμπανηγυρίζειν, συνεορτάζειν, συσπένδειν καὶ ὁμοσπονδεῖν καὶ ὁμοσπόνδους γίνεσθαι, κρατήρων συμμετέχειν.

είη δ' αν τῆς αὐτῆς ὶδέας καὶ τάδε, μυστήρια, τελε- 35 ταὶ, ὄργια, μύσται, μυσταγωγοί, τελεσταὶ, ὀργιασταὶ. καὶ μυεῖν, μυσταγωγεῖν, μυεῖσθαι, ὀργιάζειν, τελεῖσθαι, τελεῖν. φιλοτιμότερον δὲ τῆ χρήσει τὸ τελεσιουργεῖν καὶ ἡ τελεσιουργία. ἱεροφάνται, δαδοῦχοι, κήρυκες, σπονδοφόροι, ἱερειαι, παναγεῖς, πυρφόροι, ὑμνωδοί, ὑμνητρίδες ὶ λακαγωγὸς γὰρ καὶ κουροτρόφος καὶ δαειρίτης, καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἰδια τῶν ἐΛτικῶν. ὁ δὲ μυηθεὶς μεμυημένος, τετελεσμένος, ὡργια- 36 σμένος, ὥσπερ ὁ ἐναντίος ἀμύητος, ἀτέλεστος, ἀνοργίαστος.

^{33 1.} an προεχόμενοι?

όνομάζονται δε και μυστηριώτιδες σπονδαι και μυστικαι ήμεραι, ώσπερ ίεραι, άφετοι, άνετοι, καθιερωμέναι, κατωνομασμέναι θεοίς, καθωσιωμέναι, καταπεφημισμέναι τὰ δε μυστήρια και τὰ ὄργια τελεται και τέλη μυστικά και τελεσιουργίαι.

ξορταὶ δὲ ἔντιμοι Μουσῶν Μουσαῖα, Έρμοῦ "Ερμαια, Διὸς Διάσια καὶ Πάνδια, Άθηνᾶς Παναθήναια, "Ηρας "Ηραια, Δήμητρος Δημήτρια καὶ θεσμοφόρια καὶ Έλευσίνια, Κόρης παρὰ Σικελιώταις θεογάμια καὶ ἀνθεσφόρια, Άρτεμιδος Άρτεμίσια καὶ Ἐφέσια, Κρόνου Κρόνια, Άσκληπιοῦ Ἀσκληπιεῖα, Ἀπόλλωνος Δήλια, Έκάτης Έκατήσια, Τροφωνίου Τροφώνια, Διοσκούρων Άθήνησιν Ανάκεια. συντάττοιντο δ' ἂν τούτοις καὶ αὶ τῆς περιόδου καὶ τῶν ἀγώνων κλήσεις, 'Ολύμπια καὶ τὰ λοιπά.

αί δὲ εἰς θεοὺς ῷδαὶ κοινῶς μὲν παιᾶνες, ὕμνοι, ἰδίως δὲ ἀρτέμιδος ὕμνος οὔπιγγος, ἀπόλλωνος ὁ παιάν, ἀμφοτέρων προσόδια, Διονύσου διθύραμβος, Δήμητρος ἴουλος λίνος γὰρ καὶ λιτιέρσης σκαπανέων ῷδαὶ καὶ γεωργῶν.

προσαπτέον δὲ τούτοις καὶ θεοὺς ὁρκίους. ὅρκον ὁμνύειν, ὁμνύναι (τὸ δὲ ὁμόσαι ἐλέγετο καὶ πίστιν ἐπιθεῖναι), σε ὁρκωμοτεῖν, ὁρκωμοσία, ὁρκωμότας. ὁρκῶσαι, ὁρκωτούς, ὁρκιητόμους, εὶ μὴ σκληρόν. εὐορκεῖν, ἐμπεδοῦν ὅρκοις. εὔορκον, εὐόρκωτον, εὐώμοτον. εἰορκία καὶ ἐπιορκία, ἐπίορκον, δυσώμοτον. ὁρκοῦν, ἐξορκοῦν, ἐνόρκως τι εἰπεῖν, ἐνωμότως τι εἰπεῖν. ἔνορκον, ἐνώμοτον. ἄνορκον, ἀνώμοτον. ἐπιορκῆσαι θεούς, εὐορκῆσαι φρικώδεις ὅρκους καὶ θεὸν δύσμηνιν καὶ βαρύμηνιν καὶ δυσόργητον.

Καὶ περὶ μὲν θεῶν ἀρχεῖ τοσαῦτα βασιλέα δὲ ἐπαινῶν λέγε πατήρ, ἤπιος, πρᾶος, ἤμερος, προνοητικός, ἐπιεικής, φιλάνθρωπος, μεγαλόφρων, ἐλευθέριος, χρημάτων χρείττων, ἔξω παθῶν, ἐαυτοῦ χρατῶν, ἄρχων ἡδονῶν, λογισμῷ χρώμενος, ὀξύς, ἀγχίνους, περιεσκεμμένος, εὔβουλος, δίχαιος, σώφρων, θεῶν ἐπιμελής, ἀνθρώπων χηδεμών, στάσιμος, βέβαιος, ἀνεξαπάτητος, μεγαλογνώμων, ἰσχυρογνώμων, ἐνεργός, τελεσιουργός, φροντιστής τῶν ἀρχομένων, σω

^{38 6.} πίστιν] γρ. ὅρ×ον Α.

τήρ, πρόχειρος είς εὐεργεσίαν, βραδύς είς τιμωρίαν, ἀσφα- 41 λής, απλανής, ακλινής, ακριβέστερος περί το δίκαιον ζυγοῦ, εὐπρόσιτος, εὐπρόσοδος, εὐπροσήγορος, εὐέντευχτος, μειλίγιος, προσηνής, επιμελής των ύπηχόων, φιλοστρατιώτης, πολεμικός μεν ου φιλοπόλεμος δέ, είρηνικός, είρηνοποιός, ελρηνοφύλαξ, παιδευτικός, άρχικός, νομοθετικός, εὖ ποιείν πεφυχώς, θεοειδής. πολλά δέ έστιν α λόγω τις αν είποι χαὶ οὐχ ὀνόματι. ψέγων δ αν έρεῖς τυραννικός, ώμός, 42 θηριώδης, βίαιος, πλεονέχτης, φιλοχρήματος καὶ τὸ τοῦ Πλάτωνος ερασιχρήματος, άρπαξ και το τοῦ 'Ομήρου δημοβόρος, ὑπερόπτης, ὑπερήφανος, δυσπρόσιτος, δυσπρόσοδος, δυσπροσήγορος, δυσέντευκτος, δυσόργητος, δύσθυμος, έμπληχτος, ταραχώδης, ήδονῶν ήττων, ἀχρατής, ἀχράτωρ, άλόγιστος, μισάνθρωπος, άδικος, άβουλος, άνισος, άνόσιος, νοῦ κενός, εὐκολος, εὐμετάβολος, εὐεξαπάτητος, ῥάδιος, άνήμερος, επιθυμίαις ενδιδούς, ακόλαστος, ύβριστής, πολεμοποιός, βαρύς, επαχθής, ακάθεκτος, αφόρητος.

Δέγε δὲ περὶ τοῦ μὴ βραδύνοντος ἔτοιμος, πρόχει- 43 ρος, πρόθυμος, ἄοκνος, ταχύς, ὀξύς, ἔντονος, ἐνεργός, ἀπροφάσιστος, τῷ καιρῷ χρώμενος, ἐγρήγορος, σπουδαΐος, οὐδὲν ὑπερτιθέμενος, οὐδὲν ὑπερξαλλόμενος. περὶ δὲ τοῦ ἐναντίου βραδύς, μελλητής, σχολαΐος, νωθρός, νωθής, ἀμελής, ἀμβλύς, ἀργός, διάγων, διαμέλλων, ὑπερβαλλόμενος, ὑπερτιθέμενος, στρεφόμενος, τὸν καιρὸν παριείς. καὶ τὰ πράγματα τοῦ μὲν ἑτοιμότης, ὀξύτης, ἐγρήγορσις, προθυμία, σπουδή, τάχος, τοῦ δὲ σχολή, σχολαιότης, μέλλησις, μελλησμός, βραδυτής, ἀναβολή, νώθεια, ἀργία, τριβή. τὸ γάρ τοι τριψημερεῖν εἰρηται μέν, οὐ μὴν ἔμοιγε ἀρέσκει.

Αέγοις αν περὶ βεβαίου βαφῆς δευσοποιός, ἀνέχπλυ- 44 τος, μόνιμος, ἔμμονος, ἐγκρατής, ἀνεξίτηλος, ἀνεξάλειπτος, ἀνέκρυπτος, ἀνέκνιπτος, ἀνθοῦσα, εὐανθής, ἀνθηρά. περὶ δὲ τῆς ἐναντίας ἀβέβαιος, ἔκπλυτος, ἐξίτηλος, εὔουπτος, εὖ- ἐκρυπτος, εὖέκπλυτος, εὐέκνιπτος, ἀκρατής, ἀνανθής. ἔστι δ΄ εἰπεῖν καὶ ἀνεῖναι τὴν βαφήν. τὸ δὲ ἔργον ἐκπλῦναι, ἐκνύψαι, ἐκρύψαι, ἀπορρύψαι.

^{42 1.} αὖ? 43 3. ἐγρηγορώς?

πάλιν δέ σε διαναπαύων, ὅπως μὴ κάμης πρὸς εν είδος άποβλέπων, ερῶ περὶ πορφύρας, ὅπως τὴν ἀρχὴν εὑρέθη. Τύριοι λέγουσιν ως Ήμακλης ήρασθη νύμφης επιγωρίας. Τύρος δ' ην τη νύμφη τούνομα. είπετο δ' άρα τω 'Ηρακλεί καὶ κύων κατά δη τὸν παλαιὸν νόμον οἶσθα γὰρ ὅτι τοῖς 46 ήρωσι συνεισήεσαν μέχρι τῶν ἐχχλησιῶν οἰ χύνες. ὁ τοίνυν Ήρακλειος κύων κατά πέτρας ξοπουσαν πορφύραν θεασάμενος, προυγούσης αὐτῆ τῆς σαρχός, ἐνδαχών ὁ μὲν τὴν σάρχα ποιείται τροφήν, ὁ δὲ λύθρος ἄρα τὰ χείλη τοῦ χυνὸς αἰμάξας εφοίνιξεν. ώς δε ήκεν ο ήρως παρά την κόρην, ήσθη θεασαμένη τὰ γείλη τοῦ κυνὸς ἀνθοῦντα ἀήθει βαφή, καὶ οὐκ ἔφη προσήσεσθαι τοῦ λοιποῦ τὸν Ἡρακλέα, εὶ μὴ αὐτῆ κομίσειεν 47 έσθητα των τοῦ κυνός χειλων εὐειδεστέραν. ὁ μὲν τοίνυν Ήρακλης έξευρέ τε τὸ ζῶον καὶ τὸν λύθρον ἀνεμάξατο καὶ τὸ δῶρον ἐκόμισε τῆ κόρη, πρῶτος γενόμενος εύρετης τῷ Τυρίω λόγω τῆς Φοινίσσης βαφῆς τὰ δὲ νῦν οἱ Φοίνικες ὧδε θηρῶσι τὸ ζῶον, καὶ τὸ ἔριον χρωννύντες δολοῦσιν ώς πρὸς την όψιν ανθείν, σγοινίον πλεξαμενοι παμμήχες, Ισγυρόν τε καὶ καρτερον ώς ενθαλαττεύειν δύνασθαι, τούτω συνεχείς ώσπερ χώδωνας έξαρτῶσιν έχ μετρίων διαστημάτων, χυψέ-48 λας έχ σπάρτου τινός ή σχοίνου διαπλεξάμενοι. δασεῖαι δ' είσι τὰ κατὰ τὴν εἴσοδον τὰ γὰρ τῶν σπάρτων ἢ τῶν σχοίνων τέλη περί τοῖς στόμασι τῶν χυψελῶν ἐξεπίτηδες ἀνέχειν εωσιν, ως τῷ μεν παριόντι ραδίως είχειν και διίστασθαι, άναγώρησιν δὲ εἰς τούμπαλιν μηδὲ άναστροφήν τῷ παρελθόντι ενδιδόναι. ταύτας τας κυψέλας δελεάσαντες οί ποραυρείς εν τοίς πετρώδεσι καθιάσι, τὸ καλώδιον φελλοῦ τινὸς εξάψαντες ως άνεγειν τὸ θήραμα. διαλιπόντες δε νύκτα μίαν και δή εφημερεύσαντες ώς επί το πολύ τάς κυ-49 ψέλας έμπλεως τῶν ζώων ἀνέλχουσιν. ἔπειτα χοψάμενοι τὸ όστρακον εν ταύτῶ καὶ τὴν σάρκα καὶ ταριχεύσαντες φυλάττουσιν επί δευσοποιίαν σταν δε εκείνη χρησθαι εθέλωσιν. ὕδατι την ἄσην ἐχχαθήραντες, ἐνέψουσιν ἐμπύρφ λέ-

^{46 5.} Θεασάμετος Α. 6. καὶ] ἰδοῦσα δὲ καὶ τ΄ κόρη Α. 47 1. χειλέων ἰοειδεστέραν Α. 2. συνελέξατο Α. 5. δηλοῦσιν vulgo: cf. 7 169. 7, τοῦτο συνεχῶς ὥσπερ δὲ κ. Α. 48 3. ἀνέδην Α. 49 4. τὸν ἡύπον ἀποκαθήραντες Α.

βητι τὸ θαλάττιον θήραμα. τὸ δὲ αἶμα ἐπειδὰν πυρὶ ὁμιλήση, χεῖταί τε καὶ ἐξανθεῖ, καὶ τὸ μὲν ξανθίζεται, τὸ δὲ κυαναυγὲς γίνεται, τὸ δὲ ἄλλο εἰς ἄλλην χροιὰν τρέπεται· καὶ ὅ τι ἂν καθῆς, πᾶν τὸ συγγενόμενον τῷ αἵματι εἰς τὴν ἐκείνου χροιὰν μεταχρώννυται. χαίρει δὲ ἡλίῳ ὁμιλοῦσα τῆς πορφύρας ἡ βαφή, καὶ ἡ ἀκτὶς αὐτὴν ἀναπυρσεύει, καὶ πλείω ποιεῖ καὶ φαιδροτέραν τὴν αὐγήν, ἐκφοινισσομένην ἐκ τοῦ ἄνω πυρός.

"Εμποροι καὶ κάπηλοι καὶ μεταβολεῖς οἱ ὀρθοί τι το πράττοντες οἱ δὲ καθήμενοι βάναυσοι, καὶ ἡ ἐργασία αὐτῶν βαναυσία. ἐργάται, χειροτέχναι, χειρουργοί, ἀποχειροβίωτοι, δημιουργοί καὶ χειροτεχνία καὶ χειρουργία καὶ δημιουργία. ἐδραῖοι τεχνῖται τὸ γὰρ χειρογάστορες Έκαταῖος λεγέτω, καὶ τὸ χειρώνακτες Ἡροδότφ δεδόσθω.

[Είς τὸν μέλλοντα καιρὸν] εὐφορία, φορά, εὐετηρία, 51 εὐθηνία, εὐχαρπία, πολυκαρπία, κᾶν βιάζηταί τις, πολυσιτία, εὐπορία γῆς, καὶ λόγω, ἀξιωτάτης οὕσης τοῦ σίτου τῆς άγορᾶς, τῶν πυρῶν σωρηδον κεγυμένων, ἐπευωνισμένων τῶν πυρών, της τιμής του σίτου καταβεβηκυίας η κατεληλυθυίας, άφθόνων ὄντων τῶν ἀναγκαίων, τῶν ἀγαθῶν γύδην κειμένων, εὐπραγίας οὕσης περὶ τὴν ἀγοράν, ραδίας οὕσης τῆς 52 περί τούς πυρούς διαθέσεως, πολλής μέν πράσεως ούσης πολλής δ' ώνής. καὶ έτέρως, δικαίας της γης γενομένης περί την φοράν, της γης αμειψαμένης τον πόνον των γεωρτὸ δ' ἐναντίον λιμός, ἀφορία, δυσετηρία, ἀχαρπία, ἔνδεια τροφῶν, ἐπίλειψις τῶν ἀναγχαίων, σίτου σπάνις, σπανοσιτία, ἀναβεβηχυίας τῆς τιμῆς τῶν πυρῶν, ἐπιτετιμημένων τῶν πυρῶν, οὐχ ὄντων τῶν ἀναγχαίων, ἐπιλελοιπότων τῶν εἰς ἡμέραν ἐπιτηδείων, οὐχ οὐσῶν τροφῶν, κα- 53 κοπραγίας ούσης περί την άγοράν, ούκ εύπραγούσης τῆς άγορᾶς, ἀφόρου τῆς γῆς γενομένης, ἀδίχου τῆς γῆς γενομένης, άντειπούσης της γης τοῖς γεωργοῖς. καὶ έτέρως, άντέπραξεν ή γη τοῖς γεωργοῖς, οὐχ ὑπήκουσεν, οὐκ ἀπέδωκε τὰ ἐχφόρια. δύναται δέ τις εὶπεῖν καὶ πνεῦμα τὰς ἀρούρας επέφλεξεν, άνεμος τούς άστάχυς εκένωσεν, ύδωρ τούς καρ-

^{52 1.} εὐπρασίας alius.

πούς ούκ έθρεψεν; ἢ ὄμβρος τοὺς καρποὺς ἐπέκλυσεν, ἢ αὐχμὸς ἐνέσκηψεν, ἢ ἄβροχος ἡ γῆ διέμεινεν, ἢ ἐδίψησαν οἱ καρποὶ, ἢ ἐρυσίβη τοὺς καρποὺς κατέλαβεν ἢ πάχνη ἢ διαφθορά.

Ένιαυτός, έτος, δωδεχάμηνος χρόνος, ήλίου περίοδος, περιελθόντος εξ ώρων είς ώρας του θεου, τον χύχλον του άστρου περιδραμόντος. ήμιετές και ήμιετής γρόνος, και διετής δὲ λαὶ τριετής, καὶ μέγρι δεκαετοῦς, ἐπὶ μέν γρόνου όξυνόντων, ἐπὶ δὲ παιδίου καὶ οἴνου καὶ συτοῦ καὶ τῶν τοιούτων παροξυνόντων, ως επί τοῦ διέτης μέγρι τοῦ δε-55 χέτης. ὁ δὲ ἐνδεχέτης σκληρότερόν μοι φαίνεται, ἄμεινον δὲ διαλύσαντας εἰπεῖν ένοσχαίδεχα ἐτῶν καὶ δυοκαίδεκα, συνάπτοντας μετὰ τοῦ καί, καὶ τὸν σύνδεσμον ὀξύνοντας. είτα τρισχαιδεχαέτης παροξυντέον, χαὶ πάλιν τετταρωνχαίδεκα έτων, και τετταρακαίδεκα έτη γεγονώς. είτα και πεντεχαιδεχαέτης χαὶ έχχαιδεχαέτης χαὶ έπταχαιδεχαέτης, ἃ παροξυντέον καὶ πάλιν ὀκτωκαίδεκα γεγονώς έτη καὶ ἐννεα-56 χαίδεχα, όμοίως τῷ δυοχαίδεχα. εἶτα εἰχοσαέτης, καὶ λοιπον ένος και είκοσι, και έφεξης από τοῦ ελάττονος αριθμοῦ όμοίως ἄχρι τῶν τριάχοντα ἐτῶν. εἶτα τριαχοντούτης, και πάλιν άπο τοῦ ελάττονος άριθμοῦ μέχρι τῶν τεσσαράκοντα, καὶ τετταρακοντούτης, καὶ πεντηκοντούτης, καὶ τάλλα όμοίως. και τριακοντούτεις σπονδαί. όητέον δέ και ταῦτα, τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, τοῦ παρόντος ἔτους, τοῦδε τοῦ έτους, τούτω τω έτει, επ' έτος, τητες πέρυσι, του εξελθόντος έτους, τοῦ παρελθόντος, τοῦ προανυσθέντος, τοῦ ἐξή-57 χοντος, τοῦ παυσαμένου, τοῦ λήξαντος, ταῖς παρελθούσαις ωραις τοῦ μέλλοντος έτους, τοῦ εἰσιόντος, τοῦ ήξοντος, τοῦ ἀφιξομένου, τοῦ προσιόντος, νέωτα, ἐς νέωτα. προπέρυσι, τρίτον έτος τουτί και τέταρτον, και όμοιως κατ' άριθμον τὸν παρελθόντα χρόνον λογίζου. και καρπὸς μὲν ἐπέτειος, βρέφος δὲ ἐνιαύσιον. ἐορτή δὲ ἐτήσιος ἡ κατ' ἔτος ἀγομένη, διετήσιος δε ή δια παντός τοῦ έτους, ην "Ομηρος αν είποι έπετήσιον. ἐπὶ διετές δὲ ἡβάσχων ὁ ἐξ ἐφήβων δύο ἔτη. 58 όταν δὲ εἴπη ὁ Ἡσίοδος «ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώη,» τετταρα-

^{54 5.} παροξύνεται vulgo, et 6. οξύνεται. 58 1. τεσσαρεσκαιδεκέτιν alius.

καίδεκα έτη λέγει, προσαριθμουμένων τῶν δέκα. λέγεται δὲ καὶ αὐτοετῆ τὰ ἐνιαύσια. καὶ διενιαυτίσαι τὸ δι ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ τι πρᾶξαι, ἀπενιαυτίσαι δὲ τὸ φυγεῖν εἰς ἔτος ἢ παύσασθαί τινος ἐπ' ἐνιαυτόν. χρόνος δὲ πολυετὴς ἢ ἄνθρωπος ἢ οἶνος, καὶ ὁμοίως ὀλιγοετής.

ἐκ δὲ μηνῶν σιτηρέσιον ἔμμηνον καὶ μηνιαῖον καὶ so τριακονθήμερον καὶ ἐξάμηνον.

τὰ δὲ μέρη τοῦ ἔτους ἱσταμένου μεσοῦντος ἢ λήγοντος. χαὶ πάλιν πρώτου έτους, χαὶ νέου έτους, χαὶ άχμάζοντος τοῦ έτους καὶ μεσοῦντος καὶ παυομένου καὶ λήγονκαὶ αἱ ὧραι, γειμών καὶ γειμερινή ώρα καὶ γει- 60 μέριος ώρα, καὶ έαρ καὶ ἐαρινή ώρα, καὶ θέρος καὶ θερινή ώρα, καὶ ώρα έτους, καὶ μετόπωρον καὶ μετοπωρινή ώρα, καὶ φθινόπωρον καὶ φθινοπωρινή ώρα. καὶ ὶδίως τὸν καιρον τοῦτον οπώραν ονομάζουσιν· «δε ρά τ' οπώρης είσι.» φιλοτιμότερον δὲ θέρους ἀχμή, καὶ ἦρος ὑπολάμποντος, καὶ ήρος υπανθούντος, και ώς Θουκυδίδης περί σίτου εκβολήν, 61 καὶ σίτου γλωροῦ ὄντος, καὶ περὶ σίτου ἀκμήν. καὶ ἀπὸ των έπὶ τοῖς καρποῖς καιρών, οἶον τρυγητοῦ καιρώ καὶ άμητοῦ καιρῷ καὶ σπόρου καιρῷ, καὶ περὶ καρπῶν συλλογήν, καὶ άμπέλου όργώσης, καὶ έλαίας περκνής, καὶ τῆς γης ανθούσης. καὶ άλλως τὸ ἔαρ περὶ ζεφύρων πνοάς, καὶ τὸ θέρος περί τὰ ἐτήσια πνεύματα, καὶ ἀπὸ ἄστρων, περί 62 Αρχτούρον Ιστάμενον, και ύπο τον Σείριον αστέρα, και περί Πλειάδων επιτολάς, και περί Πλειάδων δυσμάς. και το θέρους που διαγαγείν θερίσαι καὶ ενθερίσαι, καὶ τὸ ήρος εαρίσαι καὶ ἐνεαρίσαι, καὶ τὸ γειμῶνος γειμάσαι καὶ ἐγχειμάσαι, καὶ χωρία χειμάδια. οὐκέτι μέντοι καὶ μετοπωρίσαι ἐστὶν ἐν χρήσει, εχ δε τοῦ ὁμοίου γρῆσθαι ἄν τις αὐτῷ δύναιτο.

μέρη δὲ μηνός ἰσταμένου καὶ μεσοῦντος καὶ λήγον- ες τος, ὡς καὶ τὰς τρεῖς δεκάδας οὕτω πως διαιρεῖν. καὶ ἡ μὲν πρώτη ἡμέρα νουμηνία, ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας ἄχρι τῆς πρώτης δεκάδος τὸ ἱσταμένου προσθετέον μετὰ δὲ τὴν δεκάτην Ἡσίοδος μὲν «πέμπτη δ' ἡ μέση» φησί, τὴν πεντεκαιδεκάτην λέγων, ἡμῖν δὲ ἡητέον πρώτη ἐπὶ δέκα καὶ δευτέρα ἐπὶ δέκα καὶ μέχρι τῆς εἰκάδος, τὸ δὲ ἀπὸ τούτου πρώτη ἐπὶ εἰκάδι (ἡ δ' αὐτὴ καὶ δεκάτη φθίνοντος) καὶ

δευτέρα έπὶ εἰκάδι (ἡ δ' αὐτὴ καὶ ἐνάτη φθίνοντος), καὶ ὁμοίως ἄχρι τῆς τριακάδος, ῆν οἱ ἀττικοὶ καλοῦσιν ἔνην καὶ νέαν, 'Ομήρου προειπόντος «τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς τοῦ δ ἰσταμένοιο.» διελόντι δὲ εἰς τρία τὸν μῆνα τὸ τρίτον ἂν αὐτοῦ καλοῖτο δεχήμερον.

καὶ τὸ μὲν ἐφ' ἐκάστη ἡμέρα γινόμενον ἡμερήσιον, τὸ δὲ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας πραττόμενον πανήμερον ἡ πανημέριον, ώς καὶ τὸ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς πάννυγον ἢ παννύχιον. τὸ δὲ διὰ μιᾶς ἡμέρας πραχθὲν αὐθημερόν, καὶ τὸ την αυτην όδον δια μιας ήμερας επανελθείν αυθημερίσαι. καὶ τὸ δι' ὅλης ἡμέρας τι πρᾶξαι ἡμερεῦσαι καὶ διημερεῦσαι, οίον επὶ τῶν βαναύσων ὁ Πλάτων είρηκε «πρὸς πῦρ 65 ήμερεύοντας.» λέγοιτο δ' αν καὶ παρημερεῦσαί τινι ἔργω η άνθρώπω, και ὁ δι' όλης ημέρας θέων ημεροδρόμος, τὸ δ' εἰς τὴν ἐπιοῦσαν μὴ μένον ἐφήμερον, τὸ δὲ παρὰ μίαν έτερήμερον. φαίης δ' αν τη απιούση ήμερα, και τη παρελθούση, καὶ τῆ ἐξηκοίση, καὶ τῆ προτεραία, καὶ τῆ προτέρα, καὶ τῆ χθές επὶ δὲ τοῦ ἐν αὐτῆ πραχθέντος χθιζόν, ξω-66 λον. ἐπὶ δὲ τῆς παρούσης ἡμέρας τήμερον καὶ σήμερον, καὶ ἡ ἐνεστῶσα καὶ ἡ ἐνεστηκυῖα. ἡ δ' ἐπιοῦσα ἡμέρα καλεῖται αύριον καὶ ὑστεραία καὶ ὑστέρα καὶ προσιοῦσα. τὴν δὲ μετ' αὐτὴν εἰκάσαις ἂν ώς ἔνηφι Ἡσίοδος καλεῖ, εὶ μή την τριακάδα ούτω λέγει. ιδίως δὲ παρ' Αθηναίοις καλοῦνται τριακάδες έπὶ τῶν τετελευτηκότων. φιλοτιμότερον δὲ προστιθέναι την είς πρόθεσιν ταῖς ἐπιούσαις ἡμέραις, οἶον είς αύριον, καὶ είς την έπιοῦσαν, καὶ είς ημέραν τρίτην, 67 χαὶ εἰς ἡμέραν τετάρτην. λέγεται δὲ χαὶ εἰς ἡμέραν ἡητήν, είς ην αν δρισώμεθα, είς ημέραν ωρισμένην, είς ημέραν διωμολογημένην. καὶ ἡμέρα κυρία ἡ ἐπί τινι τεταγμένη: κάν γωρίς τοῦ ἡμέρας εἰπωσιν οἱ ῥήτορες «παρούσης δὲ τῆς χυρίας» καὶ «ἐνεστώσης τῆς χυρίας», προσυπακούεται τὸ ήμέρας. ἐπὶ δὲ τῶν παρελθουσῶν ἡμερῶν ἡμέρα τρίτη, καὶ τρίτην ταύτην ἡμέραν, καὶ τὰς άλλας ὁμοίως.

μέρη δὲ ἡμέρας περίορθρον, ὄρθρος, ὑπολαμπούσης ἡμέρας, ὑποφαινοίσης, ὑπὸ πρώτην ἕω, ἡλίου ἀνίσχοντος, περὶ ἡλίου ἐπιτολάς, πρωί, καὶ πρωὶ τῆς ἡμέρας. μεσούσης ἡμέρας, περὶ μεσημβρίαν, ἡλίου ὑπὲρ κεφαλῆς ἰσταμένου,

κλίναντος εὶς τὰ μεσημβρινὰ τοῦ θεοῦ, δείλης, δείλης ὀψίας, καὶ μεσημβρινοῦ καιροῦ, καὶ δειλινοῦ καιροῦ. ἡλίου εἰς τὸ τὸ κατω ἡέποντος, ὀψὲ τῆς ἡμέρας. τὸ γὰρ πρωιαίτατα καὶ ὀψιαίτατα οὐκ ἐπὶ ἡμέρας μέρους ἀλλ' ἐπὶ χρόνου λέγεται, οἰον ταχέως καὶ βραδέως, ὡς ἐπὶ τῶν τι πραττόντων πρὸ καιροῦ ἢ μετὰ καιρόν, πρωὶ τῆς ἡλικίας καὶ πρωιαίτερον καὶ πρωιαίτατα, καὶ ὀψὲ τῆς ἡλικίας, ὀψιαίτερον, ὀψιαίτατα. περὶ ἡλίου δυσμάς, ἐσπέρας, ὅτε ἤδη συνεσκόταζε. καὶ σκοτιαῖοι ἀφίκοντο.

τὰ δὲ τῆς νυκτός μέρη νυκτός ἀρχή, καὶ περὶ πρώ- το την νύκτα, καὶ νυκτός ἀρχομένης, καὶ περὶ πρώτας φυλακάς καὶ δευτέρας καὶ τρίτας, ἢ καθ' "Ομηρον περὶ πρώτην μοῖραν. ἢ περὶ πρῶτον ὕπνον, εἰ μὴ εὐτελές. μεσούσης νυκτός, μέσων νυκτῶν. ὑπὸ τὸ λυκαυγές, ὅπερ "Ομηρος ἀμφιλύκην νύκτα καλεῖ. περὶ ἀλεκτρυόνων ῷδάς, ἀλεκτρυόνων τι ἀδόντων, ὑπὸ τὸν ῷδὸν ὅρνιθα. καὶ τὸ μὲν νυκτός τι πρᾶξαι νυκτερεῦσαι (καί που καὶ νυκτεριναὶ φυλακαί), τὸ δὲ δι' ὅλης νυκτὸς διανυκτερεῦσαι. καὶ τὸ μὲν ἐσπέρας προσαγουπνῆσαι καὶ ἐφεσπερεῦσαι καὶ ἐφεσπερεύσασθαι, τὸ δὲ καὶ ἡμιώριον, ὡς Μένανδρος, σημεῖον ἀνομάζετο παρὰ τοῖς παλαιοῖς. καὶ ἀπὸ σκιᾶς δὲ ἐδηλοῦτο, οἶον δεκάπους ἡ σκιὰ το καὶ ἐνδεκάπους.

έστι δὲ τῶν καιρῶν καὶ τὰ ἐπιρρήματα τοῦ χρόνου, τότε καὶ πότε καὶ ὁπότε, καὶ ὁπηνίκα καὶ πηνίκα καὶ ἡνίκα καὶ τηνικαῦτα, καὶ ποτέ, καὶ πάλαι καὶ πρόπαλαι καὶ τρίπαλαι. πρὸ ὀλίγου, πρὸ πολλοῦ. μετ' ὀλίγον, ὀλίγω ὕστερον, βραχεῖ ὕστερον. ἄρτι, ὅ ἐστι πρὸ μικροῦ, καὶ νῦν δή, ὅ ἐστι ταὐτόν. καὶ ὅλως πολλὰ τῆς αὐτῆς ἰδέας ἐστίν.

Φέρε δη καὶ περὶ οἰκου φράσωμεν. οἶκος, οἰκία, οἰκη- 13 σις, οἰκητήριον, ἐνοικητήριον, καταγωγή, καταγώγιον, ὑπο- δοχή, κατάλυσις, καταλυτήριον, ξενών, αὐλή, ἐνδιαίτημα, τάχα δὲ καὶ καλύβη καὶ σκηνή. οἰκῆσαι, ἐνοικῆσαι, κατάγεσθαι, ἐγ- κατάγεσθαι, ἐνδιαιτηθῆναι, καταλῦσαι, ἐναυλίσασθαι, καταυ- λίσασθαι, σκηνῶσαι, κατασκηνῶσαι. τὰ μέντοι ἐνδιαιτήματα, 14 ὥσπερ καὶ τὰ ἐνηβητήρια, οὐκ ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων οἰκήσεων ἀλλ' ἐπὶ τῶν τερπνῶν τάττεται. καλεῖται δὲ ὁ ὑποδεχόμε-

Digitized by Google

νος καὶ ὁ ὑποδεχθεὶς ξένος, ὶδίως δὲ ὁ ὑποδεχόμενος ξενοδόχος. ἄλλως δὲ ὁ δεσπότης τῆς οἰκίας στεγανόμος παρὰ δὲ τοῖς Δωριεῦσι καὶ Διολεῦσιν έστιοπάμων ὀνομάζεται. Ενιοι δ' αὐτὸν καὶ ναύκληρον ἐκάλεσαν, καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς καταγωγῆς μισθὸν ναῦλον, ὅπερ ἐνοίκιον οὐ παρὰ τοῖς πολλοῖς μόνον ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς καλεῖται, παρὰ δὲ ἐνίοις καὶ στεγανόμιον. εἴποις δ' ἂν μισθώσασθαι καὶ μισθώσαι οἶκον, ὅπερ Ἡρόδοτος ἐκδιδόναι καλεῖ «ἐμισθοῦτο παρ' οὐκ ἐκδιδόντος τὴν αὐλήν.»

μέρη δ' ολκίας αύλειος θύρα, κηπαία θύρα, αμφίθυρος, ην "Ομηρος όρσοθύρην καλεί, οἱ δὲ πολλοὶ πλαγίαν θύραν. είτα οὐδὸς καὶ τὰ περὶ τὰς θύρας μέρη, θαιρὸς μέν ὁ στροφεύς ὀνομαζόμενος, σταθμοί δὲ τὰ ἐκατέρωθεν ξύλα κατά πλευράν των θυρων, ά και παραστάδας φασίν. αὐτὰς δὲ τὰς θύρας σανίδας "Ομηρος καλεί. τὸ δ' ὑπὲρ αὐτας ύπερθύριον, το δέ προύγον τοῦ ύπερθυρίου γεῖσον καὶ 77 γείσωμα. τὰ δὲ εἰς ἀσφάλειαν κλεῖθρα, μογλοί, κλεῖδες καὶ κληϊδες, επιβλήτες, βαλανάγραι, όγεις. τον δε όνομαζόμενον χόραχα χορώνην "Ομηρος χαλεί. εἰσιόντων δὲ πρόθυρα χαὶ προπύλαια. καὶ τὸν μὲν πυλώνα καὶ θυρώνα καλοῦσι, τὸ δὲ τοῦ πυλωροῦντος οἴχημα πυλώριον. εἶτα πρόδομος καὶ προαύλιον, και αὐλή τὸ ἔνδον, ἡν αἰθουσαν "Ομηρος καλεί. 78 είποις δ' αν τὸν περίστυλον τόπον καὶ περικίονα (καὶ γάρ στύλος και κίων ονομάζεται), κατά δὲ τοὺς Αττικοὺς περίστωον. στοάν δε κάλει τὸ μέρος αὐτοῦ στοά γάρ τὸ ταμιείον χαλείται. ή μέντοι χρησις χαὶ ἐπὶ τὰ ἐναντία τέτραπται. τῶν δὲ οἰκιῶν πρόδομος καὶ δῶμα καὶ δωμάτιον καὶ ξενών, ὁ παρὰ τοῖς νεωτέροις νοσοκομεῖον λέγεται, καὶ 19 κοιτών εί γάο και Μένανδρος αυτό βαρβαρικόν οίεται, άλλ' Αριστοφάνης ὁ κωμωδοδιδάσκαλος τὰ τοιαῦτα πιστότερος αὐτοῦ, εἰπών ἐν Αἰολοσίκωνι

χοιτών ἀπάσαις είς, πύελος μί' ἀρχέσει. ἀνδρών, ἴνα συνίασιν οἱ ἄνδρες, είτα ἐξέδρα, ἵνα συγκάθηνται. συμπόσιον ἐχ τοῦ ἔμγου ἀνομασμένον· τὸ δ' αὐτὸ καὶ συσσίτιον. οἶχος τρίχλινος πεντάχλινος ἢ δεχάχλινος, καὶ

^{78 3.} ταμείον Α, πλευρόν ceteri. 79 5. είτα εξέδρα] καθέδρα Α.

άπλως πρός τὸ τοῦ μεγέθους μέτρον ὁ των κλινών ἀριθμός. θάλαμος, γυναιχωνίτις, ίστεών, ταλασιουργικός οίχος, σιτο- 80 ποιιχός, ίνα μή μυλώνα ώς ούκ εύφημον όνομάζωμεν. όπτανείον τὸ μαγειρείον, ἀποθήκαι, ταμιεία, θησαυροί, φυλακτήρια. Ξενοφων δε και στεγνά και στέγην ωνόμασεν, ουτω πως είπών «ὅσα δ' οὐδ' ἐν δεκακλίνω μεγαλοστέγη,» καὶ πάλιν «στεγνά ψυχεινά και άλεεινά.» καλοίτο δ' αν το μέν ύπὸ τοὺς πόδας έδαφος, τὸ δ' ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν ὁροφὴ καὶ στέγη, καὶ ὑπόστεγόν τι καὶ ἄστεγον καὶ κατάστεγον, καὶ ύπωρόφιον καὶ ὑπερωρόφιον καὶ ὁμωρόφιον. τὸ δὲ μεταξύ 81 τοῦ ορόφου καὶ τοῦ στέγους παρωμοφίς. τὸ δ' ὑπεράνω τοῦ όρόφου στέγος, ο ποιητιχώς τέγος λέγεται. τὰ δ' ὑπλρ αὐτὸ προύγοντα, ως τον δμβρον απερύκειν, προτεγίσματα. είτα ύπερορα ολχήματα, τὰ δ' αὐτὰ χαὶ διήρη, αἱ δὲ προβολαὶ τῶν ὑπερώων οἰκημάτων, αἱ ὑπὲρ τοὺς κάτω τοίγους προύχουσαι, γεισηποδίσματα, καὶ τὰ φέροντα αὐτὰς ξύλα γεισήποδες, αμείβοντες δ' είσι ξύλα έχατερωθεν των τοίγων αλλήλοις άντερειδόμενα πρός τὸ τοὺς ἐχ μέσου ὑψηλοὺς ὀρόφους ανέχειν δύνασθαι.

Πλοΐον, ναῦς, ὁλκάς, σκάφος, μυριοφόρος ναῦς τὸ 82 δὲ μυριαγωγὸς εὐτελές. ἐκατόντορος, πεντηκόντορος, τριακόντορος, εἰκόσορος. ἐνήρης, ἐπτήρης, τριήρης, διήρης, μονήρης. μακρὰ πλοῖα, στρογγύλα. ἀκάτια, ἐφόλκια, ἐφολκίδες, λέμβοι, κάλπες, γελήτια, ἐπακτρίδες, ἐπακτροκέλητες, βάρεις, πορθμεῖον, πορθμίς, ἀλιάς, δίκροτον, ἀμφηρικόν, ἀμφήρης, διῆρες, δίκωπον, ἡμιολίς, ἡμιολία, σκάφη, πλοῖον μονόξυλον. καὶ Πτολεμαίου ναῦς πεντεκαιδεκήρης, 83 καὶ ἀντιγόνου τριάρμενος. λέγοιτο δ' ἀν ταχεῖα ναῦς καὶ ταχυναυτοῦσα, καὶ δρομάδες ὁλκάδες, ὡς ἀριστοφάνης. λέγεται δὲ καὶ βαρεῖα ναῦς, σιταγωγός, σιτηγός, ὁπλιταγωγός, στρατιῶτις, στρατηγίς, ἱππαγωγός, φορτίς, φορτηγός, φορτηγικὸν πλοῖον καὶ ὡς Θουκυδίδης φορτικόν, ληστρίς "Όμηρος δὲ καὶ πολύζυγον ναῦν λέγει. ἔστι δὲ τινα πλοῖα Αύχια λεγόμενα κριοὶ καὶ τράγοι, ὡς εἰκάζειν ὅτι τοιοῦτόν

^{80 3.} τὸ] τὸ καλούμενον ταμιεῖον Α. 5. ὑπειπὼν Α. 81 5. οἰκοδομήματα Α. 7. γεισήποδες] γεῖσα Α. 82 6. βαρεῖς ante Iungermannum.

τι πλοΐον καὶ ὁ ταῦρος ἦν ὁ τὴν Εὐρώπην ἀπαγαγών. πρόπλους ναῦς καὶ πρόπλοι νῆες. λέγοις δ' ἂν τὰς ναῦς καὶ πορεῖα θαλάττια καὶ ὀχήματα πελάγια.

καὶ οἱ μὲν ἐργαζόμενοι τὴν ναῦν ναυπηγοὶ καὶ τέκτονες, φιλοτιμότερον δὲ νεουργοὶ καὶ νεωποιοὶ καὶ τριηροποιοὶ καὶ τὰ ὅμοια. ζωγράφοι, στυπειοπῶλαι, χαλκεῖς, σιδηρεῖς, σχοινοσυμβολεῖς καὶ τὰ ὅμοια. τὰ δ' εἰς τὴν κατασκευὴν χρήσιμα σανίδες, σίδηρος, ἦλοι, πιττάνια καὶ πίσσα, στυπεῖον, κάλοι, κηρός, γόμφοι, κῶπαι καὶ τὰ σύστοιχα. ἐρεῖς δὲ γομφοῦν καὶ πηγνύειν καὶ ἀρμόζειν, πακτοῦν καὶ πάκτωσις καὶ τὰ ὅμοια.

μέρη δὲ νεως δρύοχον, τρόπις, τροπίδια, στειρα, τροποί. τὸ δὲ τῆ στείρα προσηλούμενον φάλκης, ἐφ' οὖ ἡ δευτέρα τρόπις. χαλείται δὲ οὖτος χαὶ λέσβιον χαὶ χαλγήνη καὶ κλειτοπόδιον. τὸ δὲ καταληγον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πρώραν προεμβολίς, τὸ δὲ ὑπ' αὐτὴν ἔμβολον. μέσον δὲ τῆς προεμβολίδος και τοῦ ἐμβόλου ή στεῖρα καλουμένη. ὑπὲρ δὲ τὸ 86 έμβολον δελφίς ϊσταται, ὅταν ἡ ναῦς δελφινηφόρος ἦ. τὸ δὲ μεταξύ τοῦ στόλου καὶ τῆς προεμβολίδος ὁ στόλος δ' έστιν ύπερ την στείραν, δς και περικεφαλαία καλείται. τὸ δ' ὑπὲρ τὸ προῦχον ἀχροστόλιον ἢ πτυχὶς ὀνομάζεται, καὶ ὀφθαλμός, ὅπου καὶ τοὔνομα τῆς νεώς ἐπιγράφουσι. τῆ δὲ στείρα προσηλοῦται ὁ καλούμενος φάλκης. ἐνδοτέρω δέ έστιν έκατέρωθεν ή έφολκίς, ην και ρινωτηρίαν ονομάζουσι. τὸ δ' ὑπὸ τὴν τρόπιν τελευταΐον προσηλούμε-87 νον, του μή τρίβεσθαι την τρόπιν, χέλυσμα καλείται. καὶ τὸ μὲν ἔδαφος τῆς νεώς χύτος χαὶ γάστρα χαὶ ἀμφιμήτριον όνομάζεται. καλοίτο δ' αν και θάλαμος, οδ οι θαλάμιοι έρεττουσι τα δε μέσα της νεώς ζυγά, οῦ οι ζύγιοι κάθηνται, τὸ δὲ περὶ τὸ κατάστρωμα θρᾶνος, οὖ οἱ θρανῖται. καὶ οθεν μεν αι κῶπαι ἐκδεδενται, σκαλμός, ῷ δὲ ἐκδεδενται, τροπωτήρ, καὶ τροπώσασθαι ναῦν. τὸ δ' ὑπὸ τὸν σκαλ 88 μον επισκαλμίς. το δ' ύποκείμενον τοῖς ερέταις ύπηρεσιον. δι' ὧν δὲ διείρεται ἡ κώπη, τρήματα. τὸ δὲ πρὸς αὐτῷ τῷ σχαλμῷ δέρμα ἄσχωμα. ἡ δὲ παρὰ τοὺς θρανίτας ὁδὸς

^{84 6.} post κάλοι A κάλωες. τὰ αὐτὰ καὶ καλώδια. 86 7. ξηνοτηρίαν A.

πάροδος, παράθρανος. οἱ δὲ περὶ τὴν στεϊραν ἐκατέρωθεν παρατεινόμενοι τροποί πρώτος καί δεύτερος, ὁ καί θαλά--μιος. έπτα δ' ένίοις ανίσταται ή τριήρης, ών εχαστος χατά τάξιν καλείται, πρώτος βόλος και δεύτερος και έφεξης. όνομάσαις δ' αν τοίγον δεξιον και εὐώνυμον, και σελίδα, και πλευράν, τὸ δὲ ζυγὸν καλείται καὶ κληὶς καὶ σέλμα, τῆς 🐯 δὲ πρώρας τὰ έκατέρωθεν παρειά καλεῖται καὶ πτερά. ἔστι δέ τι έδώλιον πρωρατικόν, ἐφ' οὖ κάθηνται. τὰ δὲ περὶ την πρύμναν προύγοντα ξύλα περιτόναια χαλείται. έχει που καὶ σκηνή ὀνομάζεται τὸ πηγνύμενον στρατηγῷ ἢ τριηράργω, τὸ δὲ ἄχρον τοῦ πηδαλίου οἰαξ' καὶ τὸ πᾶν δὲ οίαξ τε και πηδάλιον καλείται. το δε μέσον αύτοῦ φιθείρ η ρίζα η υπόζωμα, τὸ δὲ τελευταΐον πτερύγιον, τὸ δὲ λοι- 90 πον αυγήν. ϊνα δε κατακλίνεται ο κυβερνήτης, άγκλιμα χαλείται. τὸ μέσον δὲ τῆς πρύμνης σανίδιον, οὖ τὸ ἐντὸς ενθέμιον, τὸ δ' επηρτημένον αὐτῷ ἐπισείων. τὰ δὲ ἄκρα τῆς πρύμνης ἄφλαστα καλεῖται, ὧν ἐντὸς ξύλον ὀρθὸν πέπηγεν, ο καλοῦσι στυλίδα οὖ τὸ ἐκ μέσου κρεμάμενον ράχος ταινία ονομάζεται. τῆς δὲ χώπης το μὲν οὖ λαμβάνονται οί ναῦται, έγχειρίδιον, τὸ δὲ μέσον οὐρίαχος, τὸ δὲ τελευταΐον πτερά καὶ ταρσοί κωπῶν. καὶ τὸ μὲν ὑποδεγό- 91 μενον τον ίστον ληνός, το δε εναρμοζόμενον αυτώ πτέρνα, τὸ δὲ τελευταῖον τὸ πρὸς τῆ κεραία ἡλακάτη καὶ θωράκιον καὶ καρχήσιον, τὸ δὲ ὑπὲρ τὴν κεραίαν ἄτρακτος, οὖ καὶ αὐτὸν τὸν ἐπισείοντα ἀπαρτῶσι. καὶ ὁ μὲν μέγας καὶ γνήσιος ίστος ακάτειος, ο δε κατόπιν επίδρομος, ο δε ελάττων δόλων. χαλείται δέ τι και λοίπαδος, ενίοις δε ακάτειος δοκεί. της δε κεραίας το μέσον το κατά τον ίστον άμβολα καὶ σύμβολα, τὰ δὲ ἐκατέρωθεν συνέγοντα ἀγκύλαι, τὰ δὲ τελευταΐα άχροκέραια. εάν δ' ή κατάφρακτον τὸ πλοῖον, 92 επιναυπηγούνται πυργούχοι, καὶ ἐπ' αὐτῶν πυργία δύο, δεξιὸν καὶ εὐώνυμον, ὧν μέσον τὸ κατάστρωμα. τὰ δὲ ξύλα έφ' ών αι σανίδες επίκεινται, κανόνια και σταμίνες. τὸ δέ

^{88 3.} δ'.. ενίσις Α. ξχαστον Α. 90 4. ἀνθέμιον Α. ἐπίσειον Α. 91 5. αὐτὰ τὰ Α. 7. λόγμασος Α. 9. ἀγκάλαι Boeckhius (Scewesen p. 153). 92 4. σταμνίδες Α.

συνέχον ἄνωθεν έκατέρους τοὺς τοίχους περιτόναιον καλεῖται. εἰποις δ΄ ὰν κοίλη ναῦς, κοῖλον σκάφος, ἔδαφος νεώς, τὰ κάτωθεν τῆς νεώς. καὶ τὸν τόπον δὲ τὸν πρὸς ταῖς κώπαις κωπωτῆρα καλοῦσιν. εἶτα παρεξειρεσία, ἔμβολον, ἄντλον, ὅθεν καὶ ὑπέραντλον σκάφος. ἡ δ΄ ἀνοιγομένη θυρὶς εἰς ἐκροὴν τοῦ ὕδατος εὐδίαιος καλεῖται.

33 ἔστι δὲ ἐν τῆ νηὶ ἰστός, ἰστοδόχη, χεραία, σχοινία, κάλοι, πρότονοι, καλφδια, πείσματα, ἀπόγυα, πρυμνήσια ἐγχωρεῖ γὰρ τῷ ὀνόματι χρῆσθαι, κὰν ἡ ποιητιχόν. ἄγχυραι
ἀμφίβολοι, ἀμφίστομοι, ἑτερόστομοι καὶ ἄγχυρα ἰερά, ἦ
χωρὶς ἀνάγχης οὐ χρῶνται. ἀποβάθρα καὶ διαβάθρα, ἢν
σκάλαν καλοῦσιν. οἱ δὲ στίχοι τῶν κωπῶν ταρσώματα καγι λοῦνται. δέρρεις, διφθέραι. ἔστι δέ τις καὶ μηχανὴ καὶ
τροχὸς καὶ τροχιλία, καὶ δι' ὧν οἱ κάλοι διεἰρονται, κρίκοι
τὸ γὰρ κίρκοι ποιητικόν, ἰδιον δὲ τὸ κύκλοι. εἶτα θρανεῖα,
κυντός, κάδος, ἀντλία, ἱμονιά. τὰ δὲ σύμπαντα σκεύη ὅπλα
καλεῖται· καὶ ὁ Ξενοφῶν σκεύη κρεμαστὰ καὶ ξύλινα, Δημοσθένης δὲ καὶ ἀποτριβὴν σκευῶν ἀνόμασεν.

95 οἱ δ' ἐμπλέοντες χυβερνήτης, πρωράτης, ναύτης, ἐρέτης, τριηρίτης, πρόσχωπος, ἐπίχωπος, αὐτερέτης οὕτω γὰρ Θουχυδίδης ἀνόμασε τοὺς χαὶ ἐρέττοντας χαὶ ἀπομαχομένους. περίνεως οὕτω δ' ἐχάλεσε τοὺς ἄλλους ἐπιβάτας. τούτους δ' ἀν χαὶ πλωτῆρας χαλοῖεν τὸ γὰρ ναυβάτας ὀνομάζειν τραγιχώτερον, βέλτιον δὲ τὸ ἐπιβεβηχότας χαὶ ἐμπλέοντας, μάλιστα δ' ἐπιβάτας. ὁ δὲ τοίχαρχος ὀνομαζόμενος λόγω ἀν λέγοιτο τοίχων ἄρχων. ὁ δὲ παρὰ τῆ ἐσχάρω δὲ χρείας τριήραρχος, πεντηχόντων χαὶ ἔμπορος. ἄλλης δὲ χρείας τριήραρχος, πεντηχόνταρχος, ναύαρχος, ἐπιστολεύς οὕτω γὰρ ἐχαλεῖτο ὁ ἐπὶ τοῦ στόλου διάδοχος τοῦ ναυάρχου. ὁ δὲ στόλος χαλοῖτ' ἀν χαὶ ἀπόστολος. προσθετέον δὲ τούτοις χαὶ τριηραύλην χαὶ χελευστήν.

έτέρας δὲ χρείας άλιεύς, ὶχθυουλκός, ἀσπαλιευτής, ἀσπαλιεύς, πυριευτής, τριοδοντία χρώμενος, δικτυεύς, δικτυ-

^{92 4.} κωπητήρια A. 6. εὐδιὰς A. 94 3. ἤδιον lungermannus. 96 6. ἰχθνουργός A.

ουλχός, πορφυρεύς, πορφυρευτής, σπογγοθήρας, καὶ τὰ ὅμοια. τὰ δὲ ἐργαλεῖα αὐτῶν χάλαμοι, ῥάβδοι, λίνον, τρί- 97 χες ἵππειοι, ἄγχιστρα, ἀπόωτὰ δίχτυα, ἀμφίβληστρα, πόρ- χοι, χύρτοι, γρῖφοι, πάναγρον, φελλοί, μολύβδαιναι. ἰχθυο-θηριχή, ἀγχιστρευτιχή, ἀλιευτιχή, ὑγροθηριχή, ἐρχοθηρευτιχή, πυριευτιχή, καὶ τὰ ὅμοια.

έρεῖς δ' ἂν νήχεσ θαι, νεῖν, κολυμβᾶν, δύεσθαι. εἶτα νήκτης, δύτης βύθιος, κολυμβητης ὕφαλος, ὕφυδρος, ἐπιπολα-ζόμενος, ὑπονηχόμενος. τὸ δὲ ἔργον πλεῖν, ἐμπλεῖν, ἐκπλεῖν εκ καὶ ἔκπλους, ἀπόπλους, κατάπλους. ναυτίλλεσθαι, ἐρέττειν, κώπαις ἐλαύνειν, τριηριτεύειν, κωπηλατεῖν. οἰακίζειν δὲ καὶ κατευθύνειν τὸ σκάφος καὶ κυβερνᾶν καλείσθω ὁ κυβερνήτης ὁ ἐπὶ τῶν οἰάκων καθήμενος, ὁ τῆς νεως ἡγεμών, ὁ τῶν ναυτῶν ἄρχων, ὁ ἐπὶ τοῖς οἰαξιν ἐστώς, καὶ κατ' ἀντιφῶντα ὁ ποδοχῶν, ἢ μᾶλλον κατ' ἐμὲ ὁ ποδηγῶν κέκληται δὲ ὑπὸ ποιητῶν καὶ ἡνίοχος τῆς νεώς. καὶ τῆς νεως ὑποκυβερνᾶν, προχυβερνᾶν ἐπὶ τοῦ πρωρέως. καλοῦνται δὲ τινες καὶ ναυτιλίαι βραχεῖαι καὶ ναυτιλίαι μακραί.

τὰ δὲ ἐντιθέμενα ταῖς ναυσὶ φόρτος, φορτία, ἀγώ- 99 γιμα, ἡῶπος, γόμος, παρενθῆκαι. ἀφ' ὧν ἡήματα ἐπιφορτίσασθαι καὶ γεμίσασθαι καὶ ἐνθέσθαι. λέγοιτο δ' ἂν καὶ πληρώσασθαι καὶ προσαναθέσθαι ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ἐμβαλέσθαι καὶ ἐσβαλέσθαι. ἐκθέσθαι, ἀποφορτίσασθαι, κουφίσαι τὴν ναῦν, ἐπελαφρῦναι, ἐκβολὴν ποιήσασθαι τῶν φορτίων.

χωρία ἐπιθαλαττίδια, οἶς ἔστι προσσχεῖν, ἀκτή, ἡών, αἰγιαλός, χηλή, ὕφορμος, ὅρμος, λιμήν. ἔπαινος δὲ λιμέ- 100 νος ἢ καταγωγῆς εὕορμος, εὐπροσόρμιστος, εὕδιος, εὐλίμενος, εὕστομος, βαθύς, ἀγχιβαθής, ἐν σκέπη πνευμάτων, ἀπήνεμος, νήνεμος, ἀσφαλής, ἀκύμων, ἀκίνδυνος, ῥάσιος προσσχεῖν, ἀσφαλής προσβαλεῖν· οὐκ ἄν δεηθείης πείσματος ἐν αὐτῷ. ὅρμοι δὲ βαθεῖς, ἤσυχοι, ἀπόρρυτοι, νήνεμοι, ναύλοχοι. καὶ στόμα λιμένος, καὶ εὕστομος λιμὴν καὶ εὐεπίμικτος. τὸ δὲ ἔργον ναυλοχεῖν, καὶ τὰ ὅμοια. ψέ- 101 γων δὲ ἐρεῖς δύσορμος, δυσπροσόρμιστος, δυσπρόσμικτος, χειμέριος, ἀλίμενος ('Υπερίδης δὲ καὶ ὄνομα ἐποίησε, «τῶν τόπων τὴν ἀλιμενίαν»), τραχύς, κατάνεμος, κυματίας, πο-

λυχύμων, ἀβαθής, πονηρον έχων το στόμα, καὶ πονηρον έχων τον εἰσπλουν. τὰ δὲ πράγματα καταγαγέσθαι, κατάραι, καταπλεῦσαι, εἰσπλεῦσαι, εἰσορμίσασθαι, ἐνορ102 μίσασθαι, ἐγκαθορμίσασθαι, προσμῖξαι τῷ ἤπείρω, κατακολπίσασθαι, προσσχεῖν, προσβαλεῖν. καὶ τὰ ὀνόματα καταίρουσι μὲν καταγωγή, κατάπλους, κάταρσις, ἀναγομένοις δὲ ἀναγωγή, ἔκπλους, ἄπαρσις. καὶ τὰ ἀπαρέμφατα ἀπὸ τούτων ἐσχηματισμένα, ἀνάγεσθαι, ἐκπλεῦσαι, ἀπᾶραι, ἐξορμίσασθαι. ἔστι δὲ τις καὶ χηλή λιμένος καὶ στόμα καὶ μυχός.

103 περὶ τοῦ ἔξω πλοῦ, εἰρεσία πλεῖν, ἀνέμφ πλεῖν. εἰρηται δὲ καὶ ἰστιοκώπη, ἀλλὰ βέλτιον εἰρεσία καὶ πνεύματι. ἀφεῖναι εἰς τὸ πέλαγος, μετεώρφ εἰρεσία, πελάγιοι ἐπλέομεν, μετέωροι ἐπλέομεν. ἐπ' ἀγκυρῶν ὡρμισάμεθα, μετέωροι ὡρμισάμεθα, ἀπεσαλεύομεν. αἰροντες ἀπὸ τῆς γῆς, πάντα ἀνασείσαντες τὰ ἰστία, πάσαν ἐκπετάσαντες τὰ ἰστία, πάσαν ἐκπετάσαντες τὴν ὀθόνην, πάντα ἀναπετάσαντες τὰ ἰστία, πάσαν ἐκπετάσαντες τὴν ὀθόνην, πάντα ἀνασείσαντες τὰ ἀποτία, κοῦφαι νῆες, βαρεῖαι νῆες, καταβαρεῖς. ἀγκύρας βαλέσθαι, ἀγκύρας καθεῖναι, κα-104 τατεῖναι, στήσασθαι τὴν ναῦν, ἐκδήσασθαι τὰ πείσματα. τὸ δὲ ἐναντίον ἀνελέσθαι τὰς ἀγκύρας, ἀνασπάσαι, ἀνελκύσασσθαι, λῦσαι τὰ ἀπόγυα, ἀνελκύσαι τὴν ναῦν, νεωλκῆσαι, στήσασθαι ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ, ἐπὶ τοῦ ναυστάθμου, ἐν τοῖς νεωροίκοις, καὶ ὅσα ἄλλα εἰωθε λέγεσθαι. ἄλλης δὲ χρείας, ὤκειλεν ἡ ναῦς, προσώκειλεν, ἐξώκειλεν.

105 πλοῦς εὐδιος, ἡδύς, ἀσφαλής, ἀκίνδυνος, ἄλυπος, ώραῖος. αὔρας ἐπιπνεούσης λεπτῆς, πραείας, ἡδείας, λιγυρᾶς, ζεφυρίας, Ζεφύρων. ἀνέμου δεξιοῦ γενομένου, ἐπιγενομένου, ἐπιπνέοντος, προσπνέοντος, προπέμποντος, παραπέμποντος, συμπροπέμποντος. ἀνέμου ἐπικαίρου, φοροῦ, ἐπιφόρου, φιλίου. δι' ἀκριβοῦς αἰθρίας, δι' ἀνεφέλου τοῦ ἀέρος, καταβάντος ἐκ γῆς τοῦ πνεύματος, κατιόντος τοῦ ἀνέ-106 μου, ἐκ πρύμνης ἐπιπνέοντος, κατὰ πρύμναν τοῦ πνεύματος ἐστηκότος, κατὰ τῶν οἰάκων πνέοντος. πλήρει τῷ ἰστίῳ, ὑπόπλεῳ τῷ ὀθόνη, ἀνέμω κεκριμένω. ἐπλέομεν δι' εὐδίας, διὰ γαλήνης, ἐν θαλάττη σταθερῷ καὶ στασίμω, λείᾳ θαλάττη, ἀκύμονι, ἀπράγμονι, νηνεμίας οὔσης, πεσόντος τοῦ πνεύματος, εὐαερίας οὔσης, εὐημερίας οὔσης, ταχυπλοίας, ξπιφριττούσης ἠρέμα τῆς θαλάττης αὕρα γλυχεία, ἐν Άλχυονίσιν ἡμέραις. καὶ ἐχ τῶν ἐναντίων ἔστιν ἑρμηνεῦσαι 101
οὐ τοιᾶσδε οὕσης τῆς θαλάττης. ἐπλέομεν ὡς διὰ ποταμοῦ
ἐπὶ πολὺ τοῦ κύματος, διέφριττε τὸ πέλαγος. ἐπλέομεν πάντα
ἀνασείσαντες κάλων, πᾶσι κάλοις, πάντα ἀνέντες τὰ ἱστία,
πᾶσαν τὴν ὀθόνην καθέντες, γέμοντι τῷ ἱστίφ, πλήρει τῷ
ἱστίφ, κοίλφ τῷ ἱστίφ, ἐφέντες τὰ ἱστία τῷ πνεύματι, οὐδὲν
ὑποστειλάμενοι. ἐξ οὐρίας ἐπλέομεν, πάντα λύσαντες τὰ
ἱστία, εἰς ἥμισυ στειλάμενοι τὰ ἱστία, καθ' ἥμισυ ἀναστείλαντες, καθ' ἤμισυ ἀνέντες, ὑφέντες τι τῆς κεραίας, καθέντες βραχὺ τῆς κεραίας.

το δὲ εὐδίαν εἶναι καὶ ὧδε σημανεῖς. ἰχθύων θήρα 108 ἢν, ἰχθύων εὐαγρία, εὐθηρία, ἀσπαλιευταὶ εἰργάζοντο, κολυμβηταὶ ἐπετόλμων τῆ θαλάττη, ἀλιέων ἢν εὐπραγία. τὰ δὲ ἐναντία χειμών, κλύδων, κλυδώνιον, ζάλη, τρικυμία, θάλαττα τραχεῖα, κοίλη θάλαττα καὶ κοιλαινομένη καὶ τραχυνομένη. καὶ ὁ πόρος ἐτραχύνετο, κυματίας ἢν, ἐκύ-109 μαινεν, ἐκυματοῦτο. καὶ κύματα μετέρρει, μετέπιπτεν, ἐνέπιπτεν, ἠγρίαινε. φρικώδης ἢν ἡ θάλαττα, ταραχώδης. ἐπανιστάμενον τὸ κῦμα, ἀνθιστάμενον, ἀνιστάμενον. σάλος αἰρόμενος. κῦμα ἰστάμενον, ἐγειρόμενον, ὑποκινούμενον, κυρτούμενον, ἐκβιαζόμενον, ἐλαυνόμενον, ἐλαῦνον, ἐπαναχωροῦν τῆ γῆ, ἐπαναβαῖνον κατὰ ῥαχίαν, ἐπανιὸν καὶ προσιὸν ἐπὶ τὴν γῆν. σύρτις, ἄμπωτις. κῦμα κωφὸν ὑπεκινεῖτο. ἐκοιλαίνετο ἡ θάλαττα.

ἄνεμος βίαιος, σχληρός, δύσφορος, τυφών, πρηστήρ, 110 καταιγίς, στρόβιλος. ἄνεμος εξώστης, εξωθών, ὑποφέρων, παραφέρων, προωθών, ελαύνων, κατὰ κεφαλὴν ἐπείγων. ἀνέμου κατὰ πρῶραν ἐστηκότος, πνεύματος ἀνθεστηκότος, ἀντίου πνέοντος τοῦ πνεύματος, πρὸς ἄνεμον ἐναντίον, ἄνεμον ἀντίπρωρον ἔχοντες, ἀκρίτων ὅντων τῶν πνευμάτων, ἀντιπνεόντων, πανταχόθεν συμπεσόντων, πανταχόθεν συρραγέντων. λάβρου ὄντος τοῦ πνεύματος, ἀμέτρου, ἐκμέτρου. 111 κατὰ πλευρὰν ἀνέμου βιαζομένου, ἐκ τοίχων ἐμπίπτοντος ἢ περιπνέοντος ἢ ἀνωθοῦντος ἢ περιαράττοντος. Εὔπολις δὲ καὶ ἄνεμον ἀσελγῆ εἶπε τὸν βίαιον εἰη δ' ἂν ὅμοιον καὶ τὸ ὑβριστὴς ἄνεμος. ἔστι δ' εἰπεῖν καὶ πνεύματος μα-

χομένου, ανθεστηχότος, αντιπραττοντος. και χυχωμένης τῆς θαλάττης, και ροῦ μαγομένου, κατασύροντος, παρασύροντος. παρατρέποντος, υποφέροντος, παραφέροντος, ώθουντος, άπ-112 ωθοῦντος, βιαζομένου, ὑφέλκοντος, ἀντιρρέοντος. ὑπαινίτ-` τεται δέ τι τοιούτου καὶ τὸ Ξενοφώντειον, τὸ «σπουδάζοντος τοῦ θεοῦ», εἰ μὴ ἄρα τὸ πνεῖν ἐχ γῆς ἄνεμον οὕτως είρηχεν ώς είς άναγωγήν χαιρόν είναι. έστι δ' είπειν, άπειθέστεραι τοῖς χυβερνήταις ήσαν αι νῆες, ἀπειθεῖς, δυσπειθεῖς, δυσάγωγοι, ἀνάγωγοι. τὰ πηδάλια οὐχ ὑπήκουεν, ούχ ην διαγαγείν τους οίακας, ούκ ην περιφέρειν τὰ πη-113 δάλια. νεφελώδης ην ο άήρ, άχλυώδης, ζοφώδης, μέλας, βαθύς, συννέφελης, συννεφής, σχοτώδης. νυχτί τά πάντα ἐώχει, οὐδὲν προεφαίνετο, οὐκ ἦν τὸν ἥλιον ἰδεῖν, τυσλώττουσιν εφχειμεν, άθεατος ην ύπο νεφων ο ούρανός. ύπερείχε τὸ αῦμα, ὑπὲρ τοὺς τοίχους ἀνέβη, ὑπεραατέβη, ελς χοίλην την ναῦν ελσέπεσε. χάταντλον ην τὸ σχάφος. έστι δ' είπεῖν, ἐπλέομεν ἀπὸ κάλων, ἐκ μόνης τῆς κεραίας, ψιλη τη περαία, εν χρώ της γης παραπλέοντες, εκ κάλων ελχοντες την ναῦν.

τὰ δὲ πάθη οὕτως ἂν εἰποις. χειμάζεσθαι, σαλεύειν, ώθεῖσθαι, ἀπωθεῖσθαι, παρασύρεσθαι, συγκλύζεσθαι, κατασύρεσθαι, ανατρέπεσθαι, κατασύρεσθαι, ἀνατρέπεσθαι, περιτρέπεσθαι, ἀκεῖλαι, ἐξοκεῖλαι, καθέλκεσθαι, κατασπᾶσθαι, ναυαγεῖν, περιρρῆξαί που τὴν ναῦν, προσαράξαι, περιαράξαι, περιθραῦσαι. καὶ ἄλλως, διαλυθείσης τῆς νεώς, ἀνοιχθείσης, διαστάσης τῆς ἁρμονίας, τοῦ ἰστοῦ ἀποκλασθέντος, περικλασθέντος, ἀπαραχθέντος, περιαχθέντος, τῶν πηδαλίων ἀποθραυσθέντων, ἀπορρακέντων. καὶ τὰ ὀνόματα ναυαγία, κατακλυσμός, ἐπικλυσμός. ἐρεῖς δὲ καὶ «διατοιχεῖν ἔδει»· τὸ γὰρ ἀνατοιχεῖν ὶδιωτικόν.

οίς δ' έστι ναῦν περιπεσεῖν ἐν χειμῶνι, ερματα κρύφια, πέτραι εφαλοι, σκόπελοι, σπιλάδες, βράχη, χοιράδες, ἄκραι χειμέριοι, κατήνεμοι, όξεῖαι, προνενευκυῖαι, σκληραί, προπετεῖς, άλιτενεῖς, ἀπορρῶγες, ἀπρόσμικτοι, ἀπροσπέλαστοι, τραχὺς αὶγιαλός, ἡὼν σκληρά, πρόσγειος θάλαττα, καὶ εἰ τις βιάζοιτο, ὑπόγειος, ἀβαθής, πηλώδης, τελματώδης.

116 ερείς δε όμβρος επεσε, προσέπεσε, κατερρύη, επικα-

τερρύη, κατηνέχθη, επικατηνέχθη, επερράγη, εξερράγη, κατερράγη, κατεχεῖτο. κατακλυσμός, επικλυσμός. κάθοδος ὕδατος, φορά, καταφορά, ἄφεσις, ὁρμή, επιρροή, καταβολή, εκβολή, βίαιος ἄμβρος, πολύς, ῥόθιος, ελαυνόμενος, επειγόμενος, πυκνός, συνεχής, εξαίσιος. ἀκρατεῖς τῶν κωπῶν ἦσαν οἰ ναῦται, ὑγραὶ ἦσαν αὶ ἀντιλήψεις, ἀλίσθαινον αὶ χεῖρες, περιωλίσθαινον, ἀπωλίσθαινον, παρεφέροντο ἀπὸ τῶν κωπῶν, εξέπιπτον, οὐκ ἐνῆν ἐξαίρειν τὰς κώπας.

ἀστραπὴ ἐξέλαμψεν, ἐξερράγη, ἐξήστραψεν, ἐξετρί- 111 φθη, ἐπέσχε τὰ ὅμματα, ἐτάραξε, συνετάραξεν, ἐξέπληξε τὰς ψυχάς, ἐξεθορύβησε, συνέχεε, θόρυβον ἐνεποίησε ταῖς γνώμαις. λαμπρά, ὑπέρλαμπρος, διάπυρος, φλογώδης, ἐχπτοπληχτιχή, βλοσυρά, ἀπρόσοπτος, δυσαντίβλεπτος, δυσπρόσοπτος, δύσοπτος, ἀντίτυπος. ὡς ἀποσχοτοῦν τὰ ὅμματα, ὡς 118 συγχέαι τὰς ὄψεις, ὡς ἐχπτοῆσαι τὰς γνώμας, ὡς συγχλείσασθαι τοὺς ὀφθαλμούς. βροντὴ σχληρά, τραχεῖα, βιαία, βαρεῖα, ὑπερμεγέθης, παμμεγέθης, ἐξετρίφθη, ἐρράγη, προσερράγη, ἐξήχησεν, περιήχησεν, ἐξεβόμβησεν, περιεβόμβησεν, ἐξεβρόντησεν, ἐπεβρόντησεν, ἐξεκτύπησεν, ἐνέπεσε ταῖς ἀχοαῖς, ἐπηρείσθη, ἐπήρωσε τὰς ἀχοάς, ἐξεπάταξε τὰς γνώμας, μιχρόῦ ἐμβροντήτους τοὺς ἐμπλέοντας ἐποίησεν, ἐχχεχωφημένοις ἐφόχειμεν.

τὰ δὲ τῆς ναυμαχίας, αἱ μὲν φέρουσαι τριήρεις, μα-119 κρὰ πλοῖα, ταχεῖαι νῆες, κατάφρακτα πλοῖα, οἱ δὲ ἄρχοντες τριήραρχοι καὶ πεντηκόνταρχοι καὶ ναύαρχοι καὶ στόλαρχοι καὶ ἐπιστολεῖς. τὸ δὲ πρᾶγμα ναυαρχία, τριηραρχία,
πεντηκονταρχία. τῆς δὲ τοῦ ναυάρχου νεώς τὸ ὄνομα ναυαρχὶς καὶ στρατηγίς. οἱ δὲ ἐρέται ζύγιοι, θαλάμιοι, θρανῖται. οἱ δ᾽ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος μάχιμοι. τὰ δὲ ὅπλα
τὰ μὲν τῆς νεώς δέρρεις καὶ διφθέραι καὶ χαλκᾶ ἔμβολα,
ὅθεν καὶ χαλκέμβολοι αἱ τριήρεις, τὰ δὲ τῶν ἐμπλεόντων
ἀσπίδες, θώρακες, κνημίδες, κράνη, ξίφη, δορυδρέπανα, χεῖρες σιδηραῖ προς δὲ τὰς ἐπιβολὰς αὐτῶν ἀντεσοφίζοντο
βύρσας προσηλοῦντες πρὸς τὰ τοιχίσματα τῶν νεῶν, ὅπως
ὁ σίδηρος ὁλισθαίνη, πρὸς τὸ ἀντίτυπον ἀντιλαβὴν οὐχ

^{118 7.} ἐπλήρωσε ante Toupium.

έχων. χοντοῖς ἀπεωθοῦντο χαὶ διῆγον ἀπ' ἀλλήλων τὰ σχάφη. 121 πληρώματα δὲ ἐντελῆ, ἀχριβῆ, κατεσκευασμένα, εὐδόκιμα, ἐντελόμισθα την δε τοιαύτην ναῦν Αυσίας καὶ άδδηφάγον είσηχε. καὶ τὰ μὲν καλῶς πεπληοωμένα συγκεκροτημένα, τὰ δὲ ὡς ἐτέρως ἀπλήρωτα καὶ ἡμιπλήρωτα καὶ ἀσυγκρότητα. χαὶ αὶ μὲν πλόιμοι νῆες, αὶ δὲ ἄπλοοι χαὶ αὶ μὲν άθαλάσσευτοι και άκραιφνείς και ξηραί και διεψυγμέναι, αί 122 δὲ ἐντεθαλαττευχυῖαι, δίυγροι, ἀραιαί, διάβρογοι. τὸ δὲ φυλάττειν τινάς έφορμεῖν καὶ ναυλογεῖν, καὶ τὸ άντικαθεστηχέναι πρός ναυμαγίαν άνθορμεῖν χαὶ άντεφορμεῖν, χαὶ τὸ προσεδρεύειν προσορμείν, και τὸ προεκπλευσαί ποι έξορμείν καὶ προορμεῖν, καὶ τὸ στήσασθαι τὴν ναῦν προσορμίσασθαι, καὶ τὸ ἐν κύκλφ περιπλεῖν νῆσον καὶ προσκαθῆσθαι νήσω πολιορχητιχώς από νεών περιορμείν. και περιορμίζειν 123 την ναῦν περὶ τὸ χῶμά φησι Δημοσθένης· τῷ δὲ θᾶττον ποιήσαντι τοῦτο άθλον στέφανος ήν. έστι δὲ αὐτῷ λόγος καὶ περὶ τοῦ ἐπιτριηραργήματος ἐπιτριηράργημα δέ ἐστιν ό χρόνος όν τις επετριηράρχησεν εξήκοντος μέν αὐτῷ τοῦ καιρού, βραδύνοντος δὲ τοῦ διαδόχου. τὰ δὲ ἔργα ἀνάγεσθαι, προσαναπειρασθαι, έξορμαν την ναύν, και το πλείν καὶ ἐκπλεῖν, περιπλεῖν, διεκπλεῖν, ἀπελάσαι τὴν ναῦν. καὶ τὰ ὀνόματα ἀναγωγή, ἀνάπειρα, πλοῦς, ἐπίπλους, περί-124 πλους, διέχπλους. είτα στήσαι τὰς ναῦς κατὰ στοῖχον, πυκνάς, εκ διαστημάτων. άρθηναι τὰ σημεία, άντανάγεσθαι, άντεπιπλεῦσαι, προσεπιπλεῦσαι, προεχπλεῖν, ναυμαχῆσαι, συρραγηναι, συμπεσείν, εμβαλείν, άναρρηξαι, κατατρώσαι, άναρρῆξαι τὴν παρεξειρεσίαν, ἀναρρῆξαι τὴν πρῶραν, ἀνοῖξαι την ναῦν ὑπὸ την ἐμβολήν, ἄπλους ποιῆσαι τὰς ναῦς, αὐτάνδρους καταδύσαι, βαπτίσαι, καταναυμαχήσαι, άναδήσα-125 σθαι, αλχμαλώτους λαβείν, ξφέλκεσθαι. καὶ τὸ μὲν εἰς ἐμβολήν ύπαγαγείν εἰς τουπίσω τὴν ναῦν ἀνακρούσασθαι, τὸ δ' είς φυγήν πούμναν κρούσασθαι. είρηκε δε Θουκυδίδης και «τραυματισθεισών των νεών.» τας δέ πεπονηχυίας χαὶ κεκακωμένας έστι θεραπεύσαι, επισκευάσαι, επισκευάσασθαι, ζεῦξαι, ζεύξασθαι, είη δ' αν έχ νεῶν καὶ ἀποβαίνειν ποι τῆς πολεμίας καὶ ἐκβαίνειν, καὶ ἀποβάσεις ποιεῖσθαι, καὶ κατασύρειν λείαν είς τὰς ναῦς.